71STE JAARGANG No. 9046

WOENSDAG 16 JUNI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Voorstel Nam Il verworpen

Geneve is over Korea uitgepraat

Genève. — Een woordvoerder van het Westen heeft verklaard dat de vertegenwoordigers van de niet-communistische landen een uit zes punten bestaand voorstel van Nam Il hebben verworpen, omdat het aanvaarden daarvan zou hebben betekend, dat de toestand dezelfde zou worden als deze was voor 1950, dus voor het uitbreken van de Koreaanse oorlog.

Minister Molotov heeft een beroep gedaan op de conferentie om te verklaren, dat hangende een definitieve regeling van het probleem „niets moet worden gedaan, dat een bedreiging voor het behoud van de vrede in Korea zou kunnen betekenen".

De deelnemers van de conferentie — aldus Molotov — zouden hun vertrouwen moeten uitspreken, dat zowel Noord- als Zuid-Korea in overeenstemming met deze verklaring zouden handelen.

Een vooraanstaand maar niet bij name genoemd afgevaardigde, zeide na de bijeenkomst over Korea, dat de conferentie over de Koreaanse kwestie helemaal voorbij is. Een Amerikaanse woordvoerder gaf als antwoord op een vraag of er nog bijeenkomsten over Korea zouden worden gehouden, kortweg: „Neen".

Uit conferentiekringen is vernomen, dat minister Eden, die voorzitter was op de slotbijeenkomst van gisteren, in een slotverklaring niet formeel heeft gezegd, dat „dit het einde van de conferentie is". Hij uitte de hoop, dat men de bestudering van het Koreaanse vraagstuk weer eens in een hoopvollere sfeer zou kunnen voortzetten.

Van de zijde van de Franse delegatie te Genève is verklaard, dat ook al is de conferentie over Korea ten einde, er geen sprake kan zijn, dat de parallellopende besprekingen der negen landen over Indo-China gesloten zullen worden, voordat er een Franse regering is om daarmede in te stemmen. **Een woordvoerder van deze delegatie zeide, dat een poging van Engeland** en Amerika om de Indo-Chinese besprekingen ten einde te brengen door de openbare mening in Frankrijk zou worden misverstaan.

Het Ontwerp-Statuut

Nederl. regering zal spoedige behandeling bevorderen

's Gravenhage. — Het ligt in het voornemen van de Nederlandse regering te bevorderen dat het ontwerp-statuut zo spoedig mogelijk door het Nederlandse parlement kan worden behandeld.

Als de normale procedure gevolgd zou worden zou het pas in het volgend zittings jaar in behandeling kunnen komen, dus na de 3e Dinsdag in September. Het zou dan — omdat het ook de eerste kamer moet passeren — pas tegen het eind van het jaar goedgekeurd kunnen worden.

Het programma van de Tweede Kamer is voor de dit jaar nog resterende tijd reeds dermate overladen, dat de kamer omdat zij op 16 Juli op reces wil, al tot het houden van avondvergaderingen heeft moeten besluiten. De regering zal echter de indiening van het ontwerp, zoveel als in haar vermogen ligt, bespoedigen en dan de medewerking van de kamer verzoeken om het of tussen de andere werkzaamheden door nog voor de zomervacantie of voor de derde Dinsdag van September in een speciale vergadering af te doen.

Men gelooft niet dat de behandeling veel tijd zal vergen. Op deze wijze zou de Eerste Kamer het ontwerp in September of October kunnen behandelen.

Churchill's zwaan in Volkel

Op een goede middag fladderde dezer dagen een zwarte zwaan boven het erf van landbouwer Frans de Wit te Volkel bij Eindhoven. Het beest streek neer nabij een heg, waar het werd opgemerkt door het zesjarige zoontje van de landbouwer. De zwarte zwaan werd gevangen en daar zulke beesten zeer zeldzaam zijn, stelde De Wit de Rijkspolitie van zijn vangst in kennis. Het bleek, dat de Britse premier sir Winston Churchill een zwart zwaan van zijn landgoed vermiste en het schijnt vrijwel zeker, dat de in Volkel opgevangen zwaan van Churchill is, temeer daar geen van de vogelparken in Nederland de vermissing van een zwarte zwaan heeft gemeld. De zwaan arriveerde dodelijk vermoeid op het erf en was zeer hongerig. Namens de Engelse ambassade is de bekende vogeldeskundige R. R. P. v.d. Mark uit Woerden naar Volkel gegaan.

Dulles: „In Guatemala heerst terreur!"

Binnenkort ministerconferentie?

Washington. — Foster Dulles heeft verklaard, dat hij er van overtuigd is, dat de linkse regering in Guatemala een terreurbewind voert. De overgrote meerderheid van de bevolking van Guatemala, aldus de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, wil de communisten wegjagen, maar ziet zich gesteld tegenover heftige communistische terreur.

Dulles zei een en ander naar aanleiding van de berichten, dat officieren van het Guatemalaanse leger de Guatemalaanse president. Jacobo Arbenz, te verstaan gegeven hebben met de communisten te breken of af te treden. Dulles zei, dat het State Department dergelijke berichten eveneens ter ere gekomen waren, doch generlei inlichting te hebben uit duidelijk betrouwbare bron.

Dulles wilde de berichten bevestigen noch ontkennen, volgens welke de Verenigde Staten op de te houden vergadering van de raad van de Organisatie van Amerikaanse Staten zullen voorstellen een conferentie van ministers van buitenlandse zaken te beleggen om zich te beraden over de toestand in Guatemala. Hij merkte op, dat momenteel tussen de Amerikaanse landen van gedachten wordt gewisseld over de mogelijkheid van het houden van een dergelijke ministersconferentie in de nabije toekomst, maar zeide niet te weten, of de kwestie in de raad ter sprake zal worden gebracht.

De generale staf en het bureau van de president van Guatemala spraken gisteren in een bulletin het bericht tegen volgens welke het leger geëist zou hebben, dat president Arbenz binnen 24 uur zal aftreden.

Volgende week wordt Mordy Maduro als FIFA-lid benoemd

's-Gravenhage. — Bij informatie — zulks naar aanleiding van een bericht in de „Amigoe di Curaçao" — verneemt de Sportredactie van het ANP te Den Haag, dat de heer Mordy Maduro op het Congres van de FIFA, dat de volgende week gehouden zal worden, benoemd zal worden tot bestuurslid. De vijfentwintig voetbalbonden, die tezmen het „Europese blok" vormen en die te Bazel bijeen zijn, zullen hem als zodanig voordragen, waardoor zijn benoeming zeker is. Dit blok, waartoe Rusland en Engeland niet behoren, hebben namelijk conform de nieuwe statuten van de FIFA het recht haar vertegenwoordigers in de federatie aan te wijzen.

Blijkens de besluiten van Bazel worden de Nederlander K. J. J. Lotsy en de Zwitser Ernst Thommen voorgedragen als vice-president. De heer Lotsy heeft al te kennen gegeven deze benoeming t.z.t. te zullen aanvaarden. Als opvolger van de Fransman Jules Rimet, zal de Belg Seeldrayers worden voorgedragen voor de functie van president van de FIFA.

Verschijning in Belgie?

Brussel. — Verscheidene kranten melden, dat zes kinderen uit Grune bij Marche-en-Famenne beweren, dat zij kortgeleden langs een bosweg in het kreupelhout een „verschijning hebben gezien; een geknielde vrouw, van kleine gestalte, die in een grote donkergrijze mantel, welke geheel haar lichaam bedekte, was gehuld. Haar hoofd was met een sluier bedekt.

Dezelfde kranten melden, dat ruim 400 personen, die naar de plaats der gemelde verschijningen waren getrokken, een vreemd verschijnsel hebben kunnen waarnemen. De kinderen hadden op een boomstronk, bij het kreupelhout, kaarsen aangestoken. Er brak een hevig onweer uit en het regende bij stromen, doch de kaarsen bleven branden.

SLACHTOFFER VAN KOUDE OORLOG

De affaire-Oppenheimer heeft dezer dagen in de belangstelling van het Amerikaanse publiek het geval-McCarthy een ogenblik op de tweede plaats gedrongen. Toen twee maanden geleden bekend werd dat Dr. Oppenheimer geschorst was als regeringsadviseur inzake atoomproblemen heeft deze maatregel groot opzien gebaard. Oppenheimer heeft op het einde van de oorlog de eerste atoomproeven geleid. Hij was niet alleen een zeer bekend, maar ook een zeer populair man, wiens uitzonderlijke wetenschappelijke capaciteiten alom erkend werden.

In April achtte men het, om redenen van nationale veiligheid, noodzakelijk een onderzoek in te stellen naar de gedragingen van Dr. Oppenheimer in het verleden. Voor de oorlog had hij namelijk met het communisme gesympathiseerd. Met het onderzoek werden drie vooraanstaande Amerikanen belast: een oud-minister, een zakenman en een hoogleraar. Dezer dagen heeft deze ere-raad uitspraak gedaan: Er was geen reden om aan de vaderlandse gezindheid van Dr. Oppenheimer te twijfelen, zo verklaarde men. Toch zagen twee van de drie raadsleden geen aanleiding te adviseren de schorsing ongedaan te maken. Het derde lid had Dr. Oppenheimer volledig in zijn oude positie willen doen herstellen. Maar het besluit van de meerderheid gold als dat van de hele raad. Weliswaar was de meerderheid tot de bevinding gekomen dat van ongeveer 1936 tot 1942 Oppenheimer als een „medereiziger" beschouwd kon worden, maar hij was nooit lid van de communistische partij geworden en zijn trouw aan Amerika was evident. Ook liet hij zich nooit uit over de grote geheimen waarvan hij kennis had.

Tot zover was het oordeel van de Raad gunstig. Het advies Dr. Oppenheimer's schorsing niet ongedaan te maken was echter gebaseerd op enige bezwaren tegen de houding van de geleerde: Hij zou een ernstig gemis aan respect getoond hebben voor het werk van het Federale Bureau van Onderzoek, en voorts was gebleken dat hij zich te gemakkelijk liet beinvloeden en dat hij bijvoorbeeld een lichtvaardige bezwarende getuigenis had afgelegd betreffende een voormalige medewerker. Tenslotte zou zijn „gebrek aan enthousiasme" voor het H-bomproject de snelle ontwikkeling van dit wapen geremd hebben.

Uit het bovenstaande blijkt dat de bezwaren van de meerderheid van de ere-raad nogal aanvechtbaar zijn en enkele vooraanstaande Amerikaanse kranten hebben op de uitspraak dan ook scherpe critiek geleverd. De „Washington Post" schreef bijvoorbeeld: „Een nieuw veiligheidscriterium is dus blijkbaar: enthousiasme". De overweging van de twee raadsleden is echter geweest dat aan een man die een zo onmetelijk verantwoordelijke positie bekleedt als die welke Dr. Oppenheimer innam, hogere eisen gesteld moeten worden dan vaderlandsliefde, en dat met name zijn karakter aan de allerstrengste maatstaf moet voldoen. De ere-raad heeft een ontzaglijk zware taak gehad. Vooral omdat er een oordeel uitgesproken moest worden over de *mentaliteit* van de man die ondervraagd werd. Men trad in het zieleleven van een medemens, waarbij men dus op wel zeer gevaarlijk terrein kwam. Dat de Amerikaanse pers diepgaande discussies gewijd heeft aan deze principieel zo belangrijke zaak is bijgevolg begrijpelijk. Voor een goed begrip van de situatie is het echter van belang te weten dat deze pers de ere-raad niet van McCarthy-isme heeft beschuldigd, en als men de gang van zaken bestudeert komt men inderdaad tot de conclusie dat de methoden van Dr. Oppenheimer's ondervragers in gunstige zin essentieel verschilden van die welke de senator uit Wisconsin pleegt toe te passen.

Het protesterende lid van de ereraad, de hoogleraar, heeft naar voren gebracht dat Dr. Oppenheimer in 1947 al beoordeeld was en dat, aangezien men toen geen bezwaren had, er nu niet toch een veroordeling kon plaats vinden. Maar tegen dit argument werd door zijn collega's aangevoerd dat (gezien de gestegen spanning tussen West en Oost en gezien de huidige betekenis van de H-bom) er nu een veel zwaarder criterium moest gelden. Het is een uiterst gecompliceerde en hoogst subtiele kwestie, die van groot gewicht is. De uitslag van het onderzoek door de ereraad heeft uiteraard vooral in de kringen van de atoomgeleerden grote bezorgdheid gewekt. De beoordeling van Dr. Oppenheimer's karakter beschouwden velen als een bedenkelijk mogelijk precedent.

Het hele probleem is typerend voor het atoomtijdperk waarin wij leven. Het is een van die afschuwelijke gevolgen van de communistische bedreiging en de wedijver in het vervaardigen van onconventionele wapenen. De Londense „Times" heeft Dr. Oppenheimer dan ook „een slachtoffer van de koude oorlog" genoemd.

Symposium over de drie Guyana's

Deskundigen spreken over onderzoekingen en problemen

Amsterdam. — Gisteren is in het Koninklijke Instituut voor de Tropen het symposium over de drie Guyana's geopend in tegenwoordigheid van de Minister van Overzeese Rijksdelen, de Landsministers van Financiën en Onderwijs van Suriname, de vertegenwoordiger van Suriname in Nederland en de Burgemeester van Amsterdam, alsmede de Consuls-Generaal van Engeland en Frankrijk.

In de openingsrede heeft prof. dr V. J. Koningsberger er de aandacht op gevestigd, dat dit de eerste maal is, dat deskundigen uit Engeland, Frankrijk en Nederland, die onderzoek verrichten ten behoeve van Brits- en Frans Guyana en Suriname, bijeen zijn om over deze onderzoekingen en problemen van gedachte te wisselen. In alle drie deze landen zijn thans meerjarige ontwikkelingsplannen opgesteld en ten dele reeds uitgevoerd en het is een goede gedachte om bij het voorbereidend onderzoek, dat hierover in genoemde Westeuropese landen verricht wordt na te gaan in hoeverre men in deze tot samenwerking zal kunnen komen. Zulke samenwerking klinkt niet vreemd, indien bedacht wordt, dat de drie Guyana's buurlanden zijn en veel overeenkomstigs hebben, aldus Koningsberger. Onder de deelnemers van Engelse zijde kunnen we noemen Sir Geoffrey Evans, laatstelijk voorzitter van de Land settlement Commission naar Brits Guyana en Honduras; mr Derald Lacy, adviseur voor Irrigatie en Dr[illegible]nage van Colonal Office en mr Robertson, directeur van de Forest Products Research Institute. Van Franse zijde ir M. Rossin en P. L. Bourillon, twee hooggeplaatste ambtenaren respectievelijk van het Ministerie van Overzeese Gebieden en het Ministerie van Financiën en Economie; terwijl van Nederlandse zijde aan de besprekingen deelgenomen werden door de directeur van het planbureau Suriname prof. dr Van Lier; de Wageningse hoogleraren Van Beukering, Eysvoogel en Kools; oud-inspecteur van het boswezen Gonggrijp, en van het Instituut voor de Tropen A. Luytjes en R. T. J. Bianchi.

Aan dit symposium werd medewerking verleend door buitenlandse regeringen en Nederlandse Ministers van Overzeese Rijksdelen, Landbouw, Visserij en Verkeer. Laatstgenoemde biedt de deelnemers van het symposium een excursie aan naar de Z.O.- en N.O.-polder.

In zijn openingsrede bij de aanvang van het symposium over de drie Guyana's zeide prof. Koningsberger nog: Van enige zijden is de vraag gesteld, waarom het symposium in West-Europa georganiseerd is en niet in een der Guyana's. Het komt mij gewenst voor hier ter plaatse in het kort op deze vraag in te gaan, teneinde te voorkomen, dat hieromtrent misverstanden zouden optreden.

Voor Suriname geldt reeds enige tijd (en is enige weken geleden nogmaals bevestigd in de zojuist beëindigde R.T.C.), dat het geheel autonoom is in zijn binnenlandse aangelegenheden. Toch dient gewezen te worden op het bestaan van de nauwe banden tussen Nederland en Suriname en ik zou hiervan thans een belangrijke zijde willen belichten, namelijk de samenwerking op wetenschappelijk gebied in dier voege, dat het Nederlandse wetenschappelijke potentieel zoveel mogelijk ter beschikking gesteld wordt voor de ontwikkeling van Suriname en zodoende een belangrijke steun vormt voor de Surinaamse wetenschappelijke instellingen en welvaartsdiensten.

(Vervolg op pagina 6)

Het voetbalfestijn in Zwitserland

Aan de vooravond van de wereldkampioenschappen

Spionnen in de vijandelijke kampen

Bern. — Aan de vooravond van de wereldkampioenschappen voetbal, waarvan het eindtournooi in Zwitserland over verschillende steden verdeeld, wordt gespeeld, heerst er onder de organisatoren en leiders en spelers een nerveuze stemming. Alle ploegen, die aan het eindtournooi deelnemen zijn thans in Zwitserland gearriveerd.

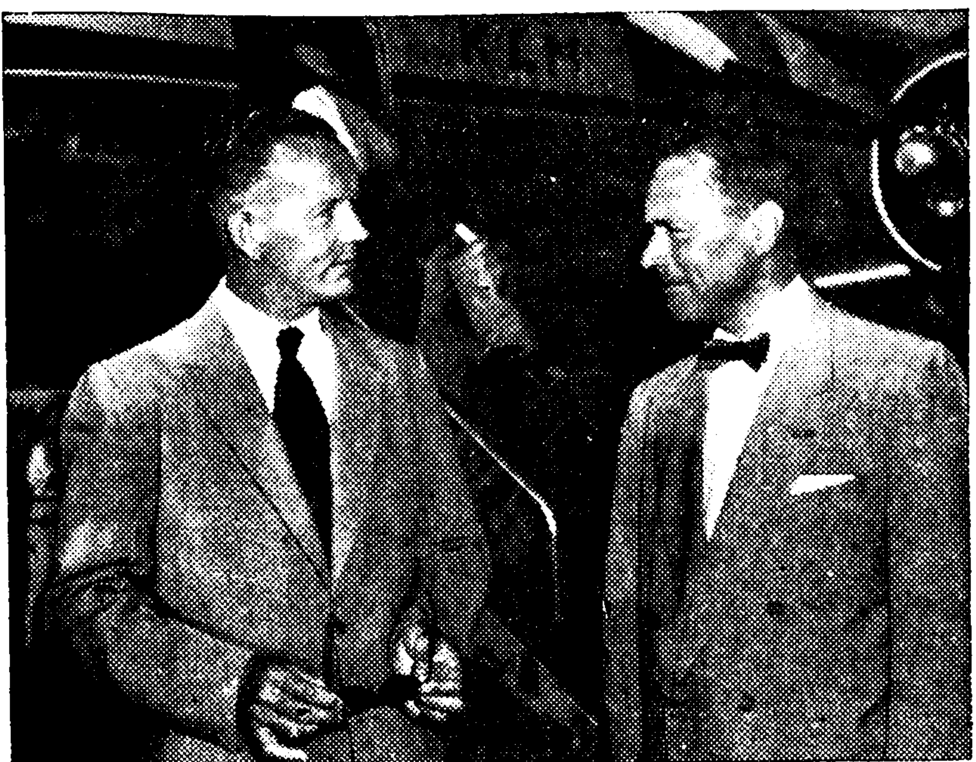
Bern is zoals bekend het organisatorische middelpunt, maar in sportief oogpunt zijn Laussanne, Genève en Zürich even belangrijk. Deze sportieve decentralisatie stelt vele problemen, die niet eenvoudig op te lossen zijn. Daarbij hebben slechts enkele personen een goed inzicht in het geheel, zodat de organisatie te veel op enkele terecht komt. Uren en uren moet men soms wachten op de eenvoudigste inlichtingen, laat staan op tevoren aangevraagd stukken. De nummers van de speciale telefoonverbindingen in de diverse stadions zijn nog niet bekend enz. enz., kortom de organisatie is verre van perfect.

De meningen over het belangrijke punt welk land de titel zal veroveren lopen volkomen uiteen. Insiders houden het op Hongarije; anderen waarschuwen, dat Uruguay en Brazilië bepaald niet onderschat moeten worden. De Engelsen, die enkele weken geleden aan het graf van hun eigen voetbalglorie stonden, geven zichzelf geen enkele kans. Er zijn zelfs Engelse sportjournalisten die er rekening mee houden dat zij na een week teruggeroepen zullen worden omdat Engeland reeds in de achtste finale nederlagen zal lijden.

Van die zijde wordt gesuggereerd dat Hongarije een moeilijke tegenstander in Duitsland zal hebben, omdat het spel van de Duitsers de Hongaren niet zou liggen.

Intussen is er de laatste tien dagen druk gespionneerd tijdens de training, in de kleedkamers en bij de hotels. Elk land heeft zijn eigen waarnemer, die opdracht heeft zoveel mogelijk gegevens over de ploegen waartegen men moet uitkomen te verzamelen. Gelukkig is voetbal een spel met verrassingen en de verzamelde gegevens zullen voor het overgrote deel wel kloppen met de werkelijkheid als straks de wedstrijden gespeeld zullen worden.

K.L.M.'s president directeur zet voet op Curacaose bodem

K.L.M.-staf stond aangetreden

Plesmanvliegveld. — Gisternamiddag is op het dr Albert Plesmanvliegveld gearriveerd de president-directeur van de KLM, de heer I. A. Aler. Hij werd hartelijk verwelkomd door een Commissie van Ontvangst, die uit KLM-gelederen werd samengesteld.

Deze Commissie was samengesteld uit de heren: W. Boichel, Hoofd van de Commerciële Dienst en waarnemend directeur; A. D. Snitselaar, General Operations Manager; B. Lugten, Hoofd Technische Dienst alsmede de heer J. Haak, chef Pers en Publiciteit. Cuba was vertegenwoordigd in de vertegenwoordiger van de KLM voor de Grote Antillen de heer A. Verhage. De heer H. C. M. Hakkenberg van Gaasbeek, Hoofd Luchtvaartdienst Nederlandse Antillen, de heer R. H. C. van Haaren, Directeur van de Landsradio- en Telegraafdienst en mevr. Koster, echtgenote van de directeur van het W.I.B., gaven eveneens acte de présence, alsmede Benny en Mongy Maduro, directeuren van de firma S. E. L. Maduro & Sons.

De heer I. A. Aler was vergezeld van zijn secretaris mr F. J. J. M. van Zinnicq Bergmann. De directeur van het West-Indisch Bedrijf van de KLM, de heer M. Koster, was de heer Aler tegemoet gevlogen tot Paramaribo, dat de heer Aler eveneens met een bezoek vereerde.

Radio-Nederland Wereldomroep op andere golflengte

's Gravenhage. -- In verband met de slechte ontvangst der uitzendingen van Radio-Nederland Wereldomroep, bestemd voor Suriname en de Antillen, op de 49.79 meter, is besloten om met ingang van morgen deze golflengte te laten vervallen en in plaats daarvan de 25,58 meter golflengte in te schakelen. Van die datum af zullen de programma's uitsluitend hoorbaar zijn op de 25,58 meter en de 31,28 meter.

Tot nu toe werd de zender op de 25.58 meter gebruikt voor uitzendingen naar Canada en Noord-Amerika. Gezien de goede ontvangst, die aldaar met deze golflengte werd verkregen, is besloten deze thans ook te gebruiken voor Suriname en de Antillen.

Radio-Nederland zal het zeer op prijs stellen luisterrapporten te ontvangen op de 25,58 meter.

Gescheiden Friese tweeling maakt het goed

Leeuwarden. — De toestand van de gescheiden Friese tweeling blijft goed zonder bijzondere complicaties. In de internationale pers heerste veel belangstelling.

Niet gevolg van noodtoestand!

Churchill en Eden binnenkort naar Washington

Washington. — Minister Foster Dulles heeft op zijn wekelijkse persconferentie medegedeeld, dat premier Winston Churchill en minister Eden van Groot Brittannië op 25 Juni aanstaande voor een bezoek aan de Verenigde Staten te Washington worden verwacht. Aan de tijdens dit bezoek te voeren besprekingen zal van Franse zijde niet worden deelgenomen. Het betreft geen overleg zoals de driemogendhedenbesprekingen op Bermuda in December jl., zo verklaarde Dulles, en uit het feit, dat de Fransen op de komende beraadslagingen te Washington afwezig zullen zijn, moeten geen gevolgtrekkingen worden getrokken.

Dulles merkte met nadruk op, dat het aanstaande Brits-Amerikaanse overleg niet werd ingegeven door enigerlei noodtoestand; evenmin was er een agenda opgesteld. Het zal een informeel gesprek zijn in de geest, zoals Churchill in de afgelopen jaren graag heeft gevoerd. Er zal evenmin naar gestreefd worden om tot enigerlei formele beslissing te geraken. Het zal, zo zeide Dulles, een babbeltje zijn in de rookkamer tussen verantwoordelijke lieden na het diner.

Dulles zeide later te hopen, dat het bezoek van Churchill en Eden aan Washington de totstandkoming van een collectief defensie-systeem in Z.O.-Azië zou bevorderen. Er zouden geen besluiten worden genomen.

Nu het er naar uitziet, dat de conferentie van Genève beëindigd, opgeschort of op een lager niveau voortgezet, lijkt het het geschikte moment voor een bijeenkomst van Britse en Amerikaanse leiders.

Minister Dulles gaf desgevraagd toe, dat misschien gesproken zou worden over alternatieven voor het EDG-verdrag.

Dulles verklaarde voorts, dat de Verenigde Staten niet voornemens zijn het initiatief te nemen tot het beëindigen van de besprekingen in Genève, die Frankrijk voor het ogenblik wil voortzetten. Wel is het mogelijk, dat Amerika zich aan de verdere besprekingen zal onttrekken.

Over de hulp aan Europa zeide Dulles, dat het geen straf-maatregel zou zijn, indien de landen, die het EDG-verdrag niet bevestigd hebben, eventueel geen militaire hulp meer zouden krijgen. Hij voegde er aan toe, dat de Verenigde Staten voor alles aandacht moeten schenken aan die toestanden in Europa, die Amerikaanse steun verdienen.

Mendes France morgen aan de arbeid?

Parijs. — De Franse kabinetsformateur Mendes France heeft op een persconferentie verklaard, dat hij waarschijnlijk morgenmiddag van de Nationale Vergadering toestemming zal trachten te verwerven om een kabinet samen te stellen.

Recht tot het Hart

Op een zwak riet.

— Die op een ander steunt, steunt

Sportvereniging bouwt eige n speelveld

Op Cas Chicitu verrijst een modern sportstadion van de S.V.„Sithoc"

Eindelijk baas in eigen huis

Willemstad. — Wie dezer dagen „Cas Chicitu" passeert, heeft daar, achter het oude kerkhof een bedrijvigheid kunnen constateren, die niet alledaags is. Tijdens de week-ends, op Zaterdag en Zondag is daar namelijk een zestal bulldozers en "sandscrapers" bezig om een heel groot terrein te schaven, op te hogen en gelijk te maken. Grote stofwolken stuiven omhoog, brandstof voor de grote machines wordt aangevoerd, kortom, er wordt hard gewerkt. Wat zou er wel komen, vroegen in het begin de omwonenden? Welnu, om de nieuwsgierigheid te bevredigen, op dit terrein, dat vrijwillig door de Katholieke Jeugdcentrale is afgestaan aan de "jongens van de Hoogstraat" zal Sithoc een eigen speelveld gaan aanleggen.

Uiteraard moet er nog veel gedaan worden om van het terrein een goed voetbalveld te maken. Daarvoor is het nodig, dat een gedeelte van de aangrenzende heuvel wordt afgeschaafd om zodoende een groter veldoppervlakte te krijgen.

Onder de deskundige leiding van Openbare Werken wordt het veld nu geschaafd en geëgaliseerd. Het bestuur van de vereniging „Sithoc" hoopt dat binnen één maand het veld reeds bespeelbaar zal zijn. Om het gehele veld gaat men dan een muur bouwen van 2.24 meter hoog om ongewenste bezoekers buiten te houden. Zodra men het veld zover gereed heeft, wil men met de kleedkamers, een zeer belangrijk gebouw op een sportveld, beginnen.

De vereniging „Sithoc" is bij een ieder zeer gezien. Dit wordt vooral de laatste dagen ondervonden. Men is er namelijk toe overgegaan om z.g. „stenenloten" te koop aan te bieden. Dit zijn bewijzen van bijdragen aan de vereniging „Sithoc", geldig voor tien blokken voor het bouwen van een clubhuis. Eenieder, die dus *f* 4.50 betaalt, stelt de vereniging „Sithoc" in staat om tien blokken te kopen. Zodoende hoopt het bestuur genoeg geld bijeen te krijgen om het doel, een volmaakt speelterrein, dat straks een centrum van sportactiviteiten zal worden, te verwezenlijken.

Natuurlijk heeft „Sithoc" nog veel meer op het programma staan, doch hierover zullen later nog wel meer mededelingen volgen. Wij hoorden reeds iets fluisteren over een tournooi, doch het blijven voorlopig nog verrassingen. Intussen vorderen de werkzaamheden gestadig op het nieuwe veld. Wij zijn er even een kijkje gaan nemen met de heer Hector Weber, bestuurslid van „Sithoc", die volgaarne bereid was ons enige mededelingen te verstrekken.

De heer Weber hoopte dat Sithoc erin zou slagen om het speelveld met tribunes en kleedkamer te bouwen zonder schulden op zich te moeten nemen. Dat hier natuurlijk hard voor gewerkt moet worden spreekt vanzelf, doch de ondernemingsgeest van „Sithoc" kennende, geloven wij wel dat dit zal lukken. „Sithoc" telt onder de vele voetballiefhebbers talrijke supporters, die er zeker iets voor over zullen hebben om de vereniging te helpen. Daarbij komt nog, dat door dit sportveld weer een belangrijk gedeelte van de jeugd van de straat kan worden gehouden.

Wij mogen de vele voetballiefhebbers en andere sportliefhebbers dan ook wel opwekken om Sithoc te steunen in de plannen voor een eigen sport-home.

Wanneer het nieuwe veld met tribune en kleedkamers gereed zal zijn gekomen, gaat onze jeugd hier zeker de vruchten van plukken. Immers, het beste om de jeugd van de straat te houden is een goed geoutilleerd speelterrein?

Wanneer „Sithoc" het terrein in gebruik zal hebben genomen, probeert deze club zeker om zoveel mogelijk voetballers tot zich te trekken. Want ook deze vereniging streeft naar het Kampioenschap. Wij zullen met grote aandacht de bouw van het terrein blijven volgen en hopen maar dat van vele kanten medewerking wordt geboden. Want eendracht maakt nog steeds macht en met hulp van anderen zal „Sithoc" zeker ver komen.

Het veld zal een speelruimte krijgen **van 105 x 75 meter volgens internationale bepalingen**. Dit loopt van oost naar west. Aan de zuidzijde van het veld komt dan de vaste tribune.

Groot feest wordt er gevierd wanneer het terrein gereed gekomen is, de vreugde, dat een vereniging voor het eerst sinds haar oprichting twaalf jaar geleden door Frater Andreas, eindelijk de beschikking krijgt over een eigen terrein maakt alle leden enthousiast. Wij mogen dan ook de sportvereniging „Sithoc" van harte succes wensen met het nieuwe terrein en dat dit maar spoedig gereed moge komen.

Op deze foto ziet men wat voor werk de bulldozers en „sandscrapers" moeten verrichten om van dit terrein een mooi speelveld te maken. Binnen twee of drie weken zal het waarschijnlijk al bespeelbaar zijn, hetgeen bewijst, dat de bulldozers niet stilstaan. Hierdoor dragen ook deze door bekwame werklieden bestuurde machines hun steentje bij tot het bereiken van een door Sithoc gesteld doel. Curaçao zal door dit nieuwe speelterrein een prachtig sportveld rijker worden. Laat ons dus ook onze medewerking verlenen door een biljet van tien blokken te kopen. De jeugd van de straat en de sport omhoog!

Gouv. Struycken drie maanden met verlof

Willemstad. — Naar wij vernemen zal Z. Exc. Gouverneur mr. A.A.M. Struycken — met zijn gezin — op 5 Juli a.s. gedurende drie maanden met buitenlands verlof gaan. Gedurende zijn afwezigheid zal mr. F. v.d. Valk als wnd. gouverneur optreden.

Mej. Leah Senior 25 jaar in Curacaose postdienst

Hartelijke huldiging

Willemstad. — Vandaag was het feest op het postkantoor, want alle ambtenaren vierden met mej. Leah Senior het heugelijk feit mee, dat zij de dag herdacht, dat zij haar zilveren ambtsjubileum als postambtenaresse vierde. En in die jaren van nauwgezette plichtsbetrachting is zij een begrip geworden voor het publiek. Van nature vriendelijk en charmant, medelevend met haar omgeving, nam zij een geheel aparte plaats in onder de collega's, die haar vandaag dan ook een warme hulde brachten.

Allereerst sprak de heer P. Breusers, directeur van de Posterijen, een woord van grote waardering voor het vele werk, dat mej. Leah in de afgelopen jaren aan het postwezen van Curaçao heeft bewezen. Spr. roemde haar tact, haar plichtsbetrachting en memoreerde haar grote kennis van zaken.

Namens de Regeringsraad bood spr. de traditionele enveloppe met inhoud aan.

Ook gewerd haar een chèque van het postpersoneel, alsmede een fraaie ruiker-bouquet, dat haar aangeboden werd door mej. R.C. Servage, mej. Fanny Lopez vervaardigde van de plechtigheid een interessante foto.

Mej. Leah Senior wensen wij van harte geluk met het bereiken van deze zo belangrijke mijlpaal en „ad multos annos".

Mej. Leah Senior trad bij de posterijen op 16 Juni 1929 in dienst als tijdelijk schrijfster onder directeur Th Spencer Krafft, al die tijd beheerde zij het postzegel-loket, doch bij het betreden van het nieuwe postkantoor, toen het postwezen zo groeide, bestond er behoefte aan een inlichtingendienst waarmede mej. Leah Senior werd belast en zich tot volle tevredenheid van het publiek van haar taak kwijt.

Woorden van waardering richtte de heer Breusers ook aan het adres van de heer S.J. Cratz, hoofdbesteller, die 25 jaar in dienst was op het postkantoor, de heer George Quast, die vroeger werkzaam was bij de posterijen (nu bij de Administratie van Financiën), is gelijk met mej. Senior in dienst getreden. Ook hij viert vandaag zijn ambtsjubileum. Aan allen, masha pabien!

„Toko Regina" gaat nieuw pak aantrekken

Willemstad. — Gisteren is begonnen met de uitbreiding van Toko Regina. Reeds enige tijd geleden meldden wij, dat Toko Regina zou gaan uitbreiden, het wachten was alleen op de vergunning om te verbouwen. Deze vergunning is een beetje „blijven steken" op een of ander kantoor, waardoor de verbouwing ook moest worden uitgesteld. Maar eindelijk is het er toch door gekomen.

Uitvoerder Erie is nu aan de slag gegaan. Er zal ongeveer een 64 m2 bijkomen, de gehele zaak beslaat na de verbouwing een oppervlakte van 222 m2. Wij willen niet in détails gaan treden omtrent de technische opzet, doch wij kunnen voorspellen, dat het een goede verbetering wordt en dat Toko Regina er verfraaid uit zal gaan zien.

Is er iets van U bij?

Willemstad. — Gevonden werden: 1 groene ballpoint-pen, 1 koebril in etui, 1 sleutel merk Zeni No. 217 aan reclamestaafje met .... Gevonden op 27 Mei 1954 en 1 groene plastic klerenzak.

Verdere inlichtingen betreffende bovengenoemde voorwerpen zijn te bekomen aan het hoofdbureau van Politie, Administratie, telefoon 1965.

Culturele Filmvoorstelling

Willemstad. — Heden- en morgenavond 20 uur wordt er in het Cultuurcentrum een filmvoorstelling gegeven. Vertoond worden: „The rag dog", een tekenfilm; „Ancient Petra", opgravingen onthullen ons de geheimen van een eeuwenoude beschaving; „Emperor waltzes & You and You", muziek van Johan Strauss en Weense dansen; „Championship form", enkele eersterangs-sportprestaties en Nederlands Nieuws.

Na de pauze draaien: „Marionette Mystery", een korte detectieve film waarin de toeschouwer gevraagd wordt zelf het mysterie op te lossen. Tot slot hangen Laurel en Hardy de komiek uit.

Geiten aten bloemen

Willemstad. — Op Saliña klaagde een bewoner over het feit, dat geiten zijn tuin waren binnengedrongen en enorme schade hadden aangericht in de bloementuin. De politie kon de geiten, alsmede de eigenaar van de geiten, niet opsporen. De eigenaar moet nu maar trachten de geiten te schutten, opdat de eigenaar bekend worde.

Inzendingen foto-wedstrijd op hoog peil

Willemstad. — U bent allen prijswinnaars, aldus de voorzitter van de Curaçaose Camera Club, Fred Fischer, tot een grote schare fotovrienden. En met deze sympathieke verklaring wilde hij tot uitdrukking brengen, dat de inzendingen voor de door de CCC georganiseerde foto wedstrijd op hoog peil stonden. De heer Fischer hield bij deze expositie van zwart-wit werken en de slides, die vertoond werden, vooraf een gemoedelijk praatje over de moeilijke taak, die de jury heeft gehad in de beoordeling van inzendingen.

Hierna werden dan de slides vertoond, waarbij de aanwezigen zelf konden bepalen, welke foto zij de mooiste vonden, daarna zou de jury haar Salomon's oordeel bekend maken, zodat dit een gezocht moment was om het critisch oordeel van het publiek te testen aan het (kunstzinnig) oordeel van de jury, die bestond uit de heren dr Volker, Van Bergen en Fischer.

Als beste groep wezen de leden aan de groep „Keppen" van W. Pin, als tweede groep „Weerspiegelingen" van de heer v. Waveren. Als beste foto werd aangewezen Motto 333, het jongetje in het rood met de drie eendjes. De jury gaf een andere waardering, als beste groep kwam uit de bus de het motto „Botanie" van de heer v.d. Zwan en als tweede groep „Weerspiegelingen". Als beste dia werd door de jury bekroond een inzending van mevr. de Boer Driebergen, n.l. de guitaar in het straatje, een keuze van de jury, die in vele opzichten verbazing wekte. In de zwart-wit inzendingen vielen de jury-prijzen als volgt:

In de klasse der gevorderden behaalde de heer Cecile Delvalle de eerste prijs, een prijs, die de heer Delvalle met een sympathiek gebaar te beschikking stelde aan de CCC voor de inrichting van de donkere kamer, de tweede prijs ging naar de heer Brinkhuis voor groep foto's, de beste foto was ook die van de heer Delvalle, doch aangezien hij reeds een prijs had behaald, werd de daarna beste foto bekroond met een prijs en wel die van de heer Wies. In de klasse der beginnelingen behaalde de heer v.d. Valk een prijs voor een zwart wit foto en een voor een kleuren dia, alsmede won een prijs in het zwart-wit werk de heer Zoetemen.

2½ jaar geëist inzake verduistering

Willemstad. — Hedenochtend stond voor het Gerecht in Eerste Aanleg terecht de 38-jarige I.P., die in het tijdvak van 1948 t/m 1954 een bedrag van fl. 109.000 had verduisterd ten nadele van zijn werkgever Morris & Curiel door administratieve manipulaties toe te passen op een dergelijke manier, dat de verduistering eerst veel later aan het licht kon treden. Bij de draakbestellingen had hij fl 5.700 verduisterd, een bedrag van fl. 104.000.— kon hij verduisteren door de bescheiden van de Chesterfield-sigaretten niet af te dragen en het geinde geld ten eigen bate aan te wenden. Mr. Bouwer, eiste 2½ jaar met aftrek, hij achtte het aan verdachte ten laste gelegde bewezen. De rechter, mr. Fikkert zal over 14 dagen uitspraak doen.

De verdediger, M.C.A. Rojer, bepleitte clementie en wees op tal van verzachtende factoren. Beklaagde was geestelijk niet tegen de verleiding van de grote geldsbedragen die door zijn vingers gingen — ruim een millioen per jaar — opgewassen, er was zijdens zijn werkgever niet de minste contrôle uitgeoefend, zodat verd. zich zelf niet de baas heeft kunnen zijn.

Op reis langs de Bovenwinden II

Guesthouse: stoelen met paarse kussens, en platen aan de muur

Op Saba levert de pastoor electriciteit aan de politie

Nadat zij daarvoor al eens een proefreisje van Curaçao naar Sint Maarten had gemaakt, opende de K.L.M. op 27 Juli 1944 een vaste veertiendaagse dienst op dit traject. In de loop der jaren groeide dit eerst uit tot een wekelijkse. Het lijntje, in de aanvang „het beurtschip" genoemd, werd doorgetrokken naar St. Kitts en Guadeloupe, wat een uurtje vliegen van Maarten ligt en wel het mooiste eiland van Caribie is, als men er de plekjes wee te vinden (voor bezoekers: bij Matouba en dan op excursie de rimboe in).

Bij het bezoek aan Sint Maarten in 1944 heeft de tegenwoordige Koningin het vliegveld van Sint Maarten het Julianavliegveld genoemd.

Een zak vol dollars bleef staan.

Hiermede was het isolement van Sint Maarten voorgoed uit. De gebrekkige, zij het rustieke verbinding met het stoombootje, zoals die beschreven werd, liep gedurende de tweede wereldoorlog vast. Zo nu en dan voer en nog wel eens een schoener, maar soms was er in geen maanden verbinding. De drie Bovenwindse eilandjes leefden hun eigen leventje. Wij herinneren ons, dat een aantal ambtenaren midden in de oorlog eens voor gewichtige zaken naar Boven moest. Het is een reis geworden. Weken waren zij op reis. Van het ene eilandje naar het andere. Nu eens in een klein vliegtuig, dan weer in een groot, al naar de kans zich voordeed. Het avontuurlijke zat er ook in, dat men een soort grote zak met dollars bij zich had, omdat dit geld vervoerd moest worden. Op een eiland heeft men verstrooid als hoge ambtenaren ... zijn — het kan nu eenmaal —, de hele zak laten staan.

Voor Sint Maarten was het initiatief van de toenmalige hoofdvertegenwoordiger van de KLM, dr. Dirk A. IJsselstijn, van het grootste belang. Sint Maarten werd hierdoor geëmancipieerd. Op de landtong, die zich bij de Simpsonsbaai van het Nederlandse naar het Franse deel uitstrekt werd de landnigsbaan aangelegd. De nagenoeg constant uit een en dezelfde richting waaiende wind maakte een enkele baan voldoende.

Een kilometer of tien langs een slingerende bergweg voert de reizigers naar Philipsburg, dan wel naar Marigot, omdat de Franse kant natuurlijk evenzeer van dit vliegveld profiteert als de Nederlandse.

„Maildag" op Sint Maarten.

Post en andere zaken komen nu geregeld aan. In de tijd van de stoomboot was het nog zo, dat de „maildag", zo heette de dag waarop de boot arriveerde, een bijzonder cachet droeg op het stille Sint Maarten. De gouvernementskantoren werden dan niet schoon gemaakt. De griffier, die, weinig als er te doen valt, steeds bezoek had, bleef nu eenzaam op zijn post. De koffie werd koud. In het kerk-achtige gebouwtje, waar verschillende gouvernementsdiensten zijn gehuisvest en dat blijkens een gevelsteen in 1783 „gestigt werd door mr. W. H. Rink" — dat was een avontuurlijke Tielse advocaat die via Demerara in St. Maarten verzeild geraakte en daar commandeur werd — in dit vreemde gebouwtje liep alles door elkaar en op het De Ruyterplein ervóór niet minder. Haastig werd de post uitgezocht en afgeroepen, want in die dagen waren er nog geen brievenbestellers op Sint Maarten. Drie dagen aaneen werden de brieven, of liever de namen der geadresseerden, afgeroepen voor het kantoor. Waren zij zelf niet onder de luisteraars, dan hoorden vrienden het wel. Sint Maarten heeft nu heuse brievenbestellers, maar op Saba en Sint Eustatius kan men deze manier van brievendistributie nog meemaken. Wij zullen er later wat van vertellen.

Het was een genoeglijke dag. De andere gouvernementskantoortjes leenden hun personeel uit aan het postkantoor. Dit had het voordeel, dat het uitzoeken nog wat sneller gedaan was.

Een herinnering aan die oude tijd is gebleven. Stond toen alles op de maildagen aan het piertje, nu trekt een stoet van auto's elke „plane-day" de slingerende weg langs naar het vliegveld, de heer gezaghebber als een aanvoerder voorop. Het vliegveld is het wekelijkse rendez-vous mag men wel zeggen van iedereen op Sint Maarten. Daar ontmoet je alkaar.

Daar staat ook het kleine luchttaxitje, dat elke week uit Puerto Rico komt overvliegen en eventuele reizigers voor Sint Eustatius, niet meer dan vier tegelijk, in twintig minuten overzet. Met een zeilboot neemt het een heledag.

Gezaghebber opperste hotelier

Wat er aan toeristen of gasten arriveert gaat naar een door het eilandbestuur onderhouden hotelletje, dat de „guesthouse" of de pasanggrahan heet. Tenminste wie daartoe permissie heeft van een figuur, die in het patriarchale Sint Maarten almachtig is, de gezaghebber. Zowel aan de Nederlandse als aan de Franse kant zijn nog kleine particuliere hotelletjes en er bestaan plannen een groots hotel aan de Kleine Baai te gaan bouwen, wat inderdaad wel de beste plek daartoe is.

Soms beleeft men vreemde situaties. De gezaghebber wordt op deze Engelssprekende eilandjes de „governor" genoemd. Amerikanen denken bij deze benaming aan de opperste magistraat in een van hun Staten.

Des avonds vertelde een New Yorker ons in de pasanggrahan, hoe ontsteld hij had gestaan, toen hem bij aankomst werd geadviseerd direct de „governor even op te bellen om te vragen of hij in de pasanggrahan mocht slapen.

Op elk van de drie eilandjes bestaan deze overheidshotelletjes.

Men moet geen te hoge eisen stellen, maar een zindelijk bed en, al naar men zijn eisen stelt, toch in elk geval redelijke kost houden de mens op gang. De andere hotelletjes en pensionnetjes, want alles is hier in het minuscule, komen en gaan naar behoefte, zodat de stabiliteit van een door de overheid beheerd logement weer goedmaakt wet de criticus zou opmerken over afbakening van overheids- en particulier terrein. Als de guesthouses er niet waren, zou practisch niemand naar deze unieke eilandjes kunnen gaan.

Die op Sint Maarten ligt aan het strand. Op Saba ligt er een in het plaatsje dat The Botton heet, een liefelijke woning, midden tussen de groene hellingen, en een ander in de Windwaardside met een van de kleurrijkste vergezichten, die men op aarde genieten kan.

Sint Eustatius is er wat logies betreft, feitelijk het minste aan toe, want het huis — vroeger de gezaghebberswoning — is somber, maar het ligt in elk geval gerieflijk midden in de „stad". In de oude huiskamer van dit typische gevalletje staan sinds mensenheugenis heel oude stoelen met paarse kussens rondom een heel hoog piedestalletje, bekroond door een glazen bakje.

Dan hangen er een heel grote klok met een wijzerplaat als op een station en Engelse platen aan de muur. Vreemdsoortiger meubilering is moeilijk te bedenken. Eten doe je in een soort vooronder, dat bereikt wordt via een binnentrap, die een trap op zichzelf is.

Halverwege de trap splitsen de treden zich namelijk in tweeën en loopt de ene helft naar buiten, terwijl de rest doorgaat naar iets, dat wat van een gang weg heeft. Het unieke nu van deze gespleten trap is wel, dat de halve treden ook werkelijk halve treden zijn, dat wil zeggen, te smal om er met goed fatsoen van af te dalen of ze te besteigen.

„De pastoor geeft het beste licht".

Op Sint Maarten heeft men electriciteit van zes uur 's avonds tot middernacht.

Dat wil zeggen in Philipsburg. Op Saba is het weer anders. Er zijn daar vijf of zes personen of instellingen, die electriciteit maken.

Wat daar dan in de buurt is, profiteert ervan mede. Zo levert het ziekenhuids stroom aan de pasanggrahan.

De pastoor levert electriciteit aan de politie en de Anglicaanse geestelijke aan de onderwijzer.

De administrateur heeft een lantaarn op straat voor zijn rekening genomen (de andere lantaarns branden op benzine), zodat ieders sociale gevoel gelegenheid krijgt zich te uiten in de verspreiding van licht.

Op Saba zijn twee katholieke pastorieën. Die in de Windwardside levert een paar keer per week stroom aan het leeszaaltje. Een ander leeszaaltje is in The Bottom en betrekt stroom van het ziekenhuis, dat er tegenover ligt. In dit leeszaaltje kan men evenwel amper een hand voor ogen zien, zo slecht is het licht. Gevraagd, waarom er geen sterker peertje in de lamp gedraaid werd, omdat ze dan even mooi licht zouden krijgen als in de Windwardside, zeide de dienstdoende juffrouw; „Ja, maar daar hebben ze het van de kerk en de pastoor geeft het beste licht van Saba".

Natuurlijk blijft het een vreemde combinatie: een leeszaal die in het halfduister ligt.

Het „guesthouse" in de Windwardside op Saba heeft geen electriciteit en wat Sint Eustatius betreft kan men al even kort zijn: geen stroom. De enige oplossing voor wie zich electrisch scheert en niet uit voorzorg een ouderwets mesje heeft meegenomen, blijft des morgens.... naar het radiostation te wandelen. De telegrafisten is steeds bereid U gelegenheid te geven zich te scheren!

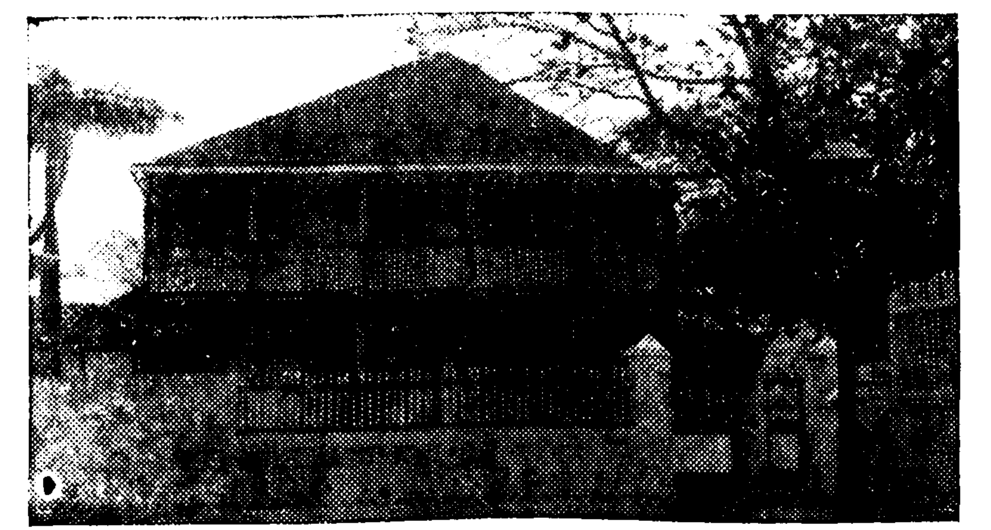
Een raad: ga nooit op de bonnefooi naar de Bovenwindse Eilanden, want deze „guesthouses" hebben maar een zeer beperkte ruimte.

De gezaghebber van Sint Maarten regelt het logies voor bezoekers.

Dr. J. Hartog.

De pasanggrahan van The Bottom, Saba, ziet er het florissantst uit van alle pasanggrahans der Nederlandse Antillen. In de kamer boven, waar men op uit ziet staat een antiek vierstijlig bed, heel hoog en met een hemel. Gehuwde paren brengt men daar in onder. In het Curaçaos Museum is een soortgelijk bed te zien, afkomstig uit de pasanggrahan van Sint Eustatius.
Saba heeft in Windwardside nog een tweede pasanggrahan, iets kleiner, joyeuser met een panorama van 500 m. diep.

De voormalige gezaghebberswoning van Sint Eustatius, welke nu als pasanggrahan dienst doet. Het gebouw met zijn gezellige balkon ligt midden in het stadje en vlak bij Fort Oranje.

Beste speurneus

Een Engelse rechercheur heeft onlangs op een zeer bijzondere manier een diefstal tot klaarheid gebracht.

Een dief of dievegge had 's nachts een bezoek gebracht aan de slaapkamer van een dame, die afwezig was.

Bij haar thuiskomst miste zij kostbare juwelen. De rechercheur stelde een zorgvuldig onderzoek in en rook zelfs aan een flesje parfum. Een paar uur later kwam hij op straat een jong meisje tegen, die als het ware gehuld ging in een bijzondere parfumgeur. Hij liep het meisje na, hield het meisje aan en vroeg haar plotseling:

„Kent u mevrouw X uit de ... straat?" Het meisje was zo verbluft, dat ze onmiddellijk door de mand viel.

De eer gered

Een Amsterdamse gids, de Heer Dam, heeft zich getooid met Regiments-insignes van met verlof in Nederland verblijvende Amerikaanse soldaten. Daar de heer Dam weigert geld in ontvangst te nemen voor zijn verleende diensten, krijgt hij als tegenprestatie deze insignes. Zijn borst is er langzamerhand mee vol gegroeid.

Nederlandse ambassadeur in Canada had auto-ongeluk

Ottawa. — De Nederlandse ambassadeur in Canada, de heer A.H.J. Lovink, heeft een auto-ongeluk gehad, waarbij hij zelf geen verwondingen opliep. een mede-inzittende John Graham uit Rockcliffe, moest echter met een zenuwschok en mogelijk een ribfractuur in een ziekenhuis worden opgenomen.

De auto van de heer Lovink werd door hem zelf bestuurd.

Senator Flanders door McCarthy-aanhang bedreigd

Washington. — De republikeinse senator Flanders, een uitgesproken tegenstander van McCarthy, heeft een aantal anonieme telefoontjes gekregen, waarin gezegd is „dat men hem nog wel zal krijgen". In een van deze gesprekken is hij er mee gedreigd, dat hij op zijn bureau afgeranseld zal worden. De politie heeft speciale voorzorgen getroffen.

Aziatische anti-communistische conferentie geopend

Tokio. — De Aziatische anti-communistische conferentie, waaraan vertegenwoordigers van vijf Zuid-Oost Aziatische landen plus Hongkong en de Rioe Kioe eilanden deelnemen, is te Sjin Ahe, nabij Poesan, begonnen.

De openingsrede werd door de Zuid-Koreaanse president Syngman Rhee uitgesproken. Rhee zeide dat het belangrijkste doel van de conferentie is de oprichting van een anti-communistische beweging, waartoe landen, die geen positieve houding tegen het communisme innemen niet kunnen toetreden.

Beloning voor menslievendheid

In Palermo op het eiland Sicilië wordt elk jaar een prijs beschikbaar gesteld voor het roerendste staaltje van menslievendheid. Dit jaar kreeg een negentienjarige studente de prijs van honderdduizend lire (ongeveer 300 gulden). In alle stilte had ze drie jaar lang voor drie weeskinderen gezorgd.

Eerbiedwaardige leeftijd

De Diario de Noticias, het grootste blad van Lissabon, onthult ons, dat kort geleden de oudste vrouw van Portugal is overleden. Zij heette Florinda de Exposta en bereikte de leeftijd van honderdzesentwintig jaar.

België bouwt een gigantische basis in de Congo

Ter beveiliging van uraniummijnen en transcontinentale spoorweg

Wereldpolitiek en uranium zijn sedert het begin van het atoomtijdperk verwante begrippen geworden. De partij die uranium bezit telt mee in de wereldpolitiek, de andere nauwelijks. Het is daarom geen wonder, dat de Belgische autoriteiten alles in het werk stellen om de rijke uraniummijnen van Belgisch Congo afdoende te beschermen. Congo levert meer dan de helft van de werelduraniumproductie. De nieuwe industrie en het toenemend belang van het Afrikaanse continent hebben de Belgische kolonie tot een van 's werelds meest waardevolle bezittingen gemaakt.

Met het oog op de verdediging van dit bezit hebben de Belgische autoriteiten midden in de oerwouden van Congo, onder de gloeiende zon van de Evenaar een geweldige basis aangelegd, Kamina genaamd. Het centrum van de basis wordt gevormd door het geweldige vliegveld. Startbanen van drie kilometer lengte maken het geschikt voor alle typen vliegtuigen. Er zijn 150 kilometer nieuwe wegen aangelegd, 40 kilometer spoorlijn en 40 kilometer riolering. Ziekenhuizen, scholen, kazernes, woonblokken en slachthuizen zijn opgetrokken en vormen samen de onmetelijke stad Kamina midden in het Congolese oerwoud. Per jaar wordt daar alleen reeds 1½ millioen liter benzine verbruikt en in de opslagplaatsen gaat per maand 20.000 ton aan goederen om. Om enig begrip te hebben van de uitgestrektheid van Kamina verwijzen wij naar bijstaand kaartje, waarop deze vergeleken wordt met de oppervlakte van de provincie Zuid-Holland.

Er is nog een andere reden, waarom de basis Kamina is aangelegd. Sedert enige tijd is men bezig een spoorlijn aan te leggen die de reeds bestaande trajecten in Midden-Afrika met elkaar moeten verbinden. Daardoor zal het in de toekomst mogelijk worden per trein van de Atlantische kust via Congo naar de kust van de Indische Oceaan te rijden. Mocht in een mogelijk toekomstig wereldconflict de verbinding tussen Europa en Azië via het Suezkanaal onmogelijk worden, dan zal deze nieuwe Afrikaanse trans-continentale spoorlijn de kortste verbinding vormen. Ook de beveiliging van deze vitale lijn is toevertrouwd aan het garnizoen van de nieuwe Congolese basis, Kamina.

Medeplichtige

Een grimmige New Engelandse boer, wiens farm juist op de grens van Canada ligt, herinnert zich nog steeds de vijftig dollars, die hij ontving, omdat hij als burger de wet respecteerde. In de dagen van de drooglegging kreeg hij bezoek van een dranksmokkelaar, die hem vijftig dollars bood, indien hij voor één dag de schuur van de boer mocht huren.

„Voor één dag moeten we hier een lading verboden drank opstapelen," zei de smokkelaar hem.

De boer ging ogenschijnlijk met het aanbod accoord, doch waarschuwde onmiddellijk de autoriteiten. De gehele dag, de nacht en zelfs de daaropvolgende dag werd de schuur van alle kanten streng bewaakt, waarbij de politiebeambten zich zeer verdekt ophielden. Er kwam echter niemand. Enige dagen later kwam de smokkelaar de boer weer bezoeken en overhandigde hem de afgesproken vijftig dollars.

„Maar jullie hebben de schuur helemaal niet gebruikt," protesteerde de boer.

„Dat hebben we wel," luidde het antwoord. „Terwijl de politie alle aandacht op deze schuur concentreerde, hebben wij ergens anders vier ladingen over de grens gebracht."

— De Chinese Nationalistische Joean heeft plannen goedgekeurd voor de algehele reorganisatie van de academie van het leger te Fengsjan en de Marine-Academie te Tsjojoen, naar het voorbeeld van de Amerikaanse Academies te West Point en Annapolis, de plannen zijn opgesteld door de Amerikaanse Militaire Missie op Formosa.

Een lieve pappie gezocht

„Ik wil een huwelijksadvertentie plaatsen", zei onlngs een negenjarig meisje op het kantoor van een in Lünebrug (Duitsland) verschijnende krant. „Maar mijn mama mag er niets van weten", voegde ze er aan toe. Op de vraag van de bediende, of ze dan wel geld bij zich had, antwoordde het kind ontkennend. „Ik dacht, dat het niets kostte", meende ze. „De krant krijgen we ook elke dag voor niets." Met wat verder vragen kwam de bediende te weten, dat de film „Vader heeft een vrouw nodig" haar op dit idee had gebracht. Zij had toen het besluit genomen voor haar moeder een nieuwe man en voor haar en haar zusters een lieve pappie te zoeken."

H. Vader over het kerkelijk leergezag

Leeropdracht van goddelijke oorsprong

Geen leeractiviteit van leken zonder leiding en toezicht

De H. Vader heeft de 44 kardinalen en 460 aartsbisschoppen, bisschoppen en prelaten, die in Rome de heiligverklaring van Paus Pius X hebben bijgewoond, in een speciale audiëntie ontvangen in de Zaal der Zegeningen van het Vaticaanse Paleis. De H. Vader werd bij zijn binnenkomst toegesproken door de Deken van 't H. College, kardinaal Tisserant, die de Paus zijn gelukwensen aanbood met zijn voorspoedig herstel. De H. Vader dankte de aanwezige hoogwaardigheidsbekleders en sprak vervolgens in het Latijn een rede uit, waarin hij het wezen van het Kerkelijk leergezag uiteenzette en wees op zekere dwalingen van sommige leken met betrekking tot de betekenis van dit leergezag.

De H. Vader wees op de goddelijke oorsprong van de leer-opdracht van de Kerk en verklaarde: De Waarheid, die Christus gebracht heeft, heeft Hij aan Zijn apostelen en hun opvolgers toevertrouwd. Zoals Hij zelf werd gezonden door de Vader, zo heeft Hij ook Zijn apostelen gezonden om aan de volkeren alles te leraren, wat zij van de Heer vernomen hadden. De apostelen zijn dus tot waarachtige leraren aangesteld. Naar goddelijk recht is er dus geen andere leer voor hun opvolgers, de bisschoppen, die belast zijn met de zorg voor hun kudde. Maar de bisschoppen en vooral de opperste leraar, de plaatsbekleder van Christus op aarde, kunnen anderen aantrekken als helpers, aan wie zij de leermacht overdragen. Zij, die op deze wijze in de Kerk onderricht geven, doen dit niet uit eigen macht of uit hoofde van hun theologische kennis, die zij als wetenschappelijke leraren bezitten, doch alleen krachtens de zending, die zij van het rechtmatige leerambt hebben ontvangen en waaraan zij altijd ondergeschikt blijven.

Doch door het overdragen van hun volmacht verliezen de bisschoppen vanzelfsprekend niet hun recht tot leren en zijn zij evenmin ontheven van hun plicht nauwkeurig toe te zien op hetgeen hun helpers leren en onderwijzen. Er is dus geen sprake van een belediging, wanneer de bisschoppen degene, die met de canonische zending is belast, controleren en wanneer zij zich precies op de hoogte laten stellen van hetgeen hij mondeling in zijn preken of in voor de lezers bestemde boeken, bladen of wat ook verder in boeken of andere geschriften leert en verdedigt.

Wat de leken aangaat, zo weet men, dat ook zij tot het bevoegde leerambt als helpers en helpsters kunnen worden toegelaten. Het is voldoende zich het godsdienstonderricht in herinnering te roepen, dat door duizenden mannen en vrouwen wordt gegeven. Hun werk verdient alle lof en dient met alle mogelijke ijver te worden bevorderd. Doch al deze leken moeten aangesteld worden onder het gezag, de leiding en toezicht van degenen, die God als leraren in de Kerk heeft aangesteld. In de Kerk bestaat er nu eenmaal in zaken van het heil der zielen geen enkele leeractiviteit, die onttrokken mag en kan worden aan dit recht van leiding en toezicht.

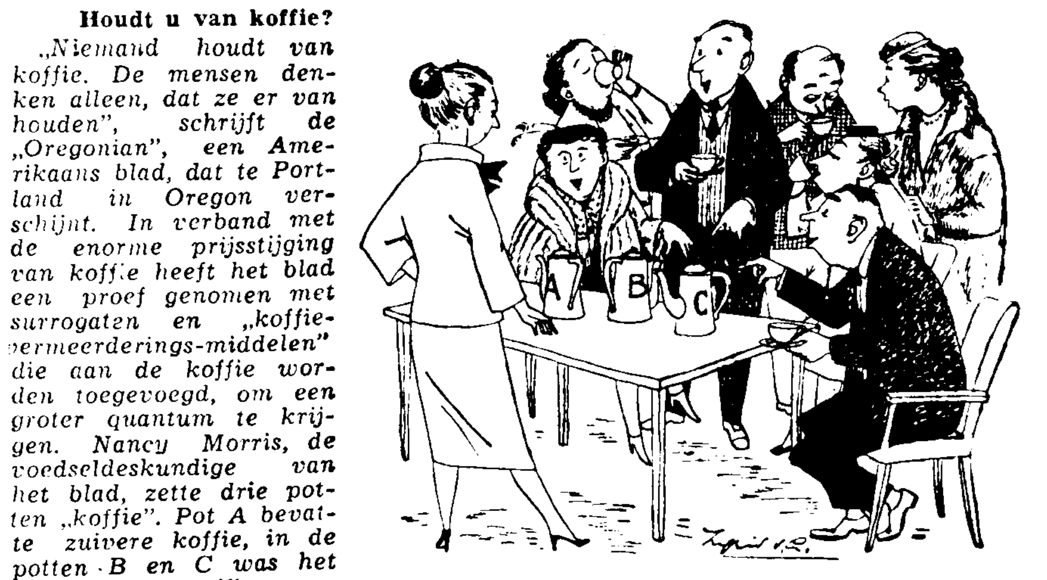
Lekentheologie

In onze tijd echter is men hier en daar begonnen een soort van theologie in het leven te roepen en verder te verbreiden, die men lekentheologie noemt. Er is een soort van lekentheologie ontstaan, die zich voor zelfstandig uitgeeft met cursussen, geschriften, leerstoelen en professoren. Zij onderscheiden hun leerambt van dat van de Kerk en stellen zich soms tegenover dit gezag van de Kerk. Om hun optreden te rechtvaardigen beroepen zij zich soms zelfs op de charismata om te leren en te verklaren en waarover in het Nieuwe Testament bijzonder in de brieven van de H. Apostel Paulus meermalen sprake is. Zij beroepen zich ook op de eerste tijden van het Christendom, die ons zovele namen van leken noemt, die tot heil van de zielen de waarheid van Christus hebben verkondigd, zonder dat zij door de bisschoppen geroepen waren. Zij werden geleid door hun innerlijke drang en apostolische ijver. Wij moeten er echter aan vasthouden, dat de Kerk nooit heeft verleend en ook nooit zal verlenen een rechtmatige leeropdracht aan leken, dat niet ontleend is aan het goddelijk recht en het kerkelijk leergezag.

Integendeel, dit is slechts de ontkenning van de ordening en een levend bewijs, dat deze leken die zo spreken niet door God geleid worden. Bovendien brengt deze z.g. lekentheologie het gevaar van verwarring met zich mee. Ook het gevaar bestaat, dat zij bij hun onderrichtingen andere dingen leren en zelfs de mensen bedriegen, zoals de H. Paulus het beschrijft: „er zal een tijd komen, dat velen hun hart en hun oor zullen lenen aan valse geruchten en er zal een menigte leermeesters zijn, die zich juist van de waarheid afkeren en zich tot de dwaling wenden." Het is allerminst de bedoeling, zo ging de H. Vader verder, met deze vermaning mensen van iedere klasse en iedere stand die door heilige ijver bezield worden om het geloof te verkondigen, af te houden van een diepere studie.

Maar gij, eerbiedwaardige broeders, spant van dag tot dag uw krachten in om de hoogte en de diepte van de bovennatuurlijke waarheden, waarvan gij met recht de bewakers zijt, meer en meer binnen te dringen om met zorg, ijver en welsprekendheid aan de volkeren de waarheid te verkondigen.

Tussen neus en lippen

Houdt u van koffie?

„Niemand houdt van koffie. De mensen denken alleen, dat ze er van houden", schrijft de „Oregonian", een Amerikaans blad, dat te Portland in Oregon verschijnt. In verband met de enorme prijsstijging van koffie heeft het blad een proef genomen met surrogaten en „koffie-vermeerderings-middelen" die aan de koffie worden toegevoegd, om een groter quantum te krijgen. Nancy Morris, de voedseldeskundige van het blad, zette drie potten „koffie". Pot A bevatte zuivere koffie, in de potten B en C was het geen zuivere koffie, maar zat een mengsel van koffie met verschillende surrogaten. Enige verstokte koffieliefhebbers kregen uit elke pot een kopje om te proeven in welke pot de zuivere koffie zat. Vijf van hen stemden op pot C. Een dacht, dat pot B zuivere koffie leverde. Geen van de fijnproevers wees pot A aan. Niemand vond er iets aan. Toen de uitslag geverifieerd werd, beweerden de kenners, dat Nancy Morris geen verstand had van koffie zetten. Ze vonden toen, dat in alle potten zulk een slap brouwsel zat, dat het was „alsof je een klap in je gezicht krijgt". En dat was een klap in het gezicht van de voedseldeskundige van de „Oregonian".

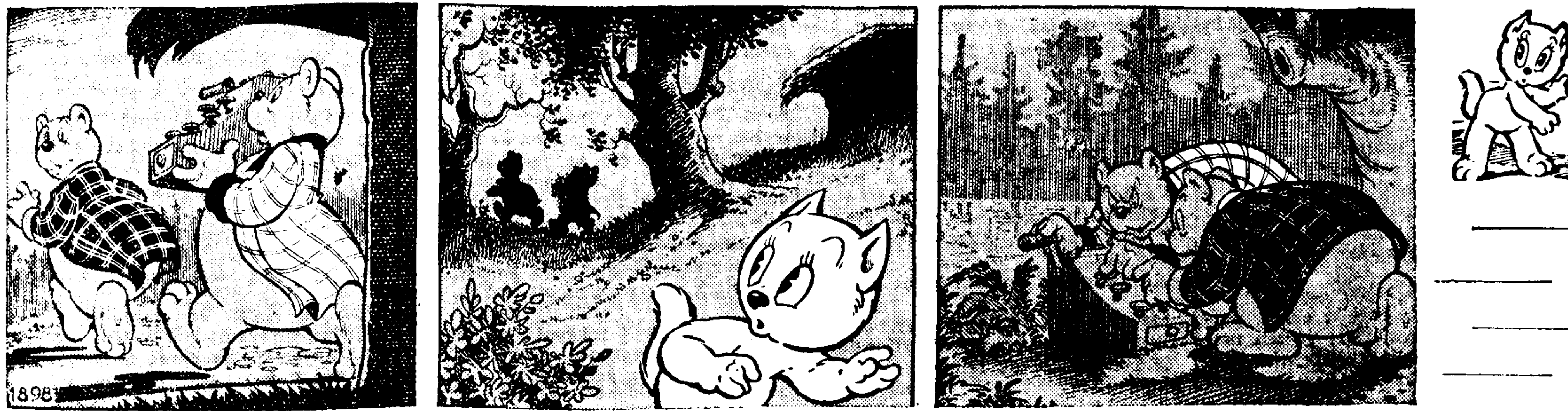
Zonderling exportartikel

Chicago heeft een eigenaardig artikel naar Cuba geëxporteerd ten behoeve van de leerlingen van de middelbare scholen op dat eiland. Deze hadden n.l. nog nooit sneeuwballen gezien. Verpakt in thermosgamellen heeft men uit Chicago nu een partij echte sneeuwballen voor het aanschouwelijke onderwijs naar de Cubaantjes gestuurd.

Bijziendheid en groei

Dr. Peter Gardiner, een oogspecialist in Londen, is na bestudering van 800 kinderen in een ziekenhuis te Greenwich tot de conclusie gekomen, dat bijziende kinderen sneller groeien dan kinderen met een normaal gezichtsvermogen. In een artikel in het medische tijdschrift „Lancet" deelt hij mede, dat bijziende jongens van 14 jaar gemiddeld 5 c.M. langer en bijna 13 pond zwaarder zijn dan die met een normaal gezichtsvermogen. De laatsten halen echter gewoonlijk hun achterstand in, als zij tegen de 20 lopen. Dr. Gardiner acht het mogelijk, dat er een nog onbekende kliersecretie bestaat, die het gezichtsvermogen ongunstig, maar de groei gunstig beïnvloedt.

HEER BOMMEL EN ZIJN IKSEL 1786

1898. — Het raampje van de oude schaapskooi bevatte geen glaswerk meer en daarom kon Tom Poes gemakkelijk verstaan, wat er gezegd werd. Toen hij dan ook over de eerste verbazing heen was begon hij te begrijpen, waar de onverwachte bezoeker van heer Bommel vandaan kwam.

„Ik weet, wat jij nodig hebt, Olie m'n jongen!" hoorde hij hem zeggen. „Je moet er eens helemaal in! Eens helemaal lekker jezelf zijn!"

Maar de dokter zei juist, dat ik er eens helemaal uit moest!" wierp heer Bommel tegen. „U bent veel in Uzelf gekeerd!" zei hij.

„Hoor eens even!" hernam de ander dreigend, „ik ben niet uit je ikseldoos gekropen om al die onzin aan te horen! Waar moet ik naar toe, als je er eens helemaal uit gaat? Je moet er eens helemaal in, zeg ik. En daarom gaan we nu naar het Luilekkerland! Kom mee — en vergeet je toestel niet!"

Tom Poes zag de beide heren naar buiten komen en wachtte tot ze in de schaduwen van het geboomte verdwenen waren. Toen begon hij te rennen.

„Het wordt tijd, dat ik iets ga doen!" dacht hij. „Het gaat helemaal de verkeerde kant uit met heer Ollie! Het enige, wat er op zit, is, die doctor Diper weer op ga zoeken om hem te vragen, hoe dat gevaarlijke apparaat van hem onschadelijk gemaakt kan worden".

Intussen waren heer Bommel en zijn vreemde metgezel bij een klein bosmeertje aangekomen en zaten nu naast alkaar aan de oever. „Het was er stil en eenzaam. Een zacht windje ritselde in het riet en de maan spiegelde zich rimpelend in het water.

„Een mooie omgeving voor een Luilekker-land!" sprak de vreemde tevreden. „Geef dat toetsel maar hier, dan beginnen we!"

VERS VAN DE PERS

Binnenkort verschijnt een *sociale roman*, waarvoor ongetwijfeid veel interesse. In dit boek wordt een modern probleem aangesneden: het moordende leven der huisartsen. „Alle verhaalde feiten en ziektegevallen zijn historisch en niet gechargeerd." zegt Dr. P. J. van Amelsvoort in zijn voorwoord, en hij vervolgt:

„De schrijver is een leek op medisch gebied, maar ik kende hem voldoende om te weten dat hij zich niet zou wagen aan gevaarlijke escapades op het terrein der geneeskunde. In vaktermen uitgedrukt zou ik kunnen zeggen: Tijdens de geboorte ben ik niet van het kraambed weggeweest.

Latijnse ziektenamen zijn zoveel mogelijk vermeden, zodat het werk geen kwasi wetenschappelijk tintje heeft. hierdoor wint het aan betrouwbaarheid en wekt het geen verkeerde indrukken.

Bovendien wil dit boek geen doktersroman zijn van de soort waaraan het publiek zich een indigestie gelezen heeft. Het geeft een goed beeld van het moordende leven der huisartsen". (Uitgave La Revière en Voorhoeve-den Haag).

Binnenkort verschijnt bij dezelfde uitgeverij een actuele en boeiende doktersroman, getiteld:

„Dokter, ik vertrouw u!

De schrijver C. Baardman beschrijft aan de hand van historische feiten het leven en de praktijk van een huisarts, waarin tot uitdrukking komen de vele moeilijkheden waarvoor deze zich dagelijks ziet geplaatst.

De vinger wordt gelegd op de wonde plek van de volle wachtkamers en van de overbelaste spreekuren, waarbij ook wordt stil gestaan bij de funeste gevolgen die hieruit ontstaan voor het doktersgezin. „Het boek wil appelleren op de gevoelens van ons volk", schrijft Dr. P. J. van Amelsvoort in het voorwoord, en hij vervolgt: „Het grote publiek zowel als de artsen zullen het boek met belangstelling lezen en het wederzijds begrip zal er groter door worden."

Leeftijd van dieren

Oesters kunnen even oud worden als tijgers, namelijk vijfentwintig jaar. Ezels en ganzen bereiken de leeftijd van vijftig jaar — zou vijftig de leeftijd der dommen zijn? Papegaaien worden honderd, kraaien, raven, zwanen en schildpadden tweehonderd, olifanten driehonderd jaar.

WAGENINGS RAPPORT OVER DE WICHELROEDE

Van enig verband tussen aardstralen en vee- en plantenziekten is niets gebleken

Aanwijzingen van de wichelroede te uiteenlopend om van enig practisch nut te zijn

De resultaten van het onderzoek naar de betekenis van de wichelroede voor de landbouw, ingesteld door de „Werkgroep Wageningen" is thans gepubliceerd. De eindconclusie is even afwijzend als die van de commissie van de Kon. Ned. Akademie van Wetenschappen.

De werkgroep raadt daarin n.l. land-, tuin- en bosbouwers aan geen rekening te houden met de nimmer aangetoonde hypothetische aardstralen en geen waarde te hechten aan wichelroedeonderzoek, aan het gebruik van afschermapparaten of aan de z.g. verwijdering van aardstralen uit landerijen en gebouwen.

Wij kunnen slechts op een aantal punten van het verslag, dat wederom door de N.V. Noord-Hollandse Uitgeversmij. te Amsterdam in de handel wordt gebracht, ingaan. Op de eerste plaats zij vermeld, dat bij alle onderzoeken maatregelen waren genomen om te voorkomen, dat de onderzochte wichelroedelopers door uiterlijke kentekenen konden worden beïnvloed, zodat zij uitsluitend op hun instrument waren aangewezen. Het onderzoek heeft zich afgespeeld in 21 stallen, in een bijenpark, in een boerderij, bij een aantal silo's, e.d.

Overal, zegt het verslag, waar eenzelfde terrein of stal door meer dan één wichelroedeloper werd onderzocht, deed zich het verschijnsel voor, dat hun aanwijzingen geheel verschillend waren. Die verschillen traden niet alleen op, wanneer er verscheidene wichelroedelopers aanwijzingen gaven, ook de aanwijzingen van één wichelroedeloper bleken bij herhaald onderzoek in het geheel niet te kloppen. De verschillen waren zó groot, dat het onmogelijk was de aanwijzingen als basis te gebruiken voor een goed opgezet onderzoek naar de betekenis van aardstralen voor vee en gewas.

Toch zou het belangrijk zijn als men banen en plekken, die naar men beweert gevaar opleveren voor vee en gewas, zou kunnen opsporen, maar dat wordt onmogelijk, wanneer wichelroedeloper A schadelijk noemt wat door loper B als ongevaarlijk is aangewezen, nog minder, wanneer de uitspraken van vandaag heel anders luiden dan die van enige tijd later. Wanneer men die wisselende uitspraken wil toeschrijven aan voortdurende verplaatsingen van aardstraalbanen en -plekken, dan heeft men er weinig aan, dat men die aan kan wijzen. Rekenkundig onderzoek van de statische cijfers van een groot aantal proeven heeft aangetoond, dat zuivere gissingen dezelfde resultaten zouden opleveren.

De werkgroep heeft voorts onderzocht, of vee in bepaalde opstanden van stallen, die als schadelijk waren aangewezen ook inderdaad afwijkingen vertoonde t.o.v. vee in andere stalgedeelten. Van enig verband tussen aardstralen en bezwaren bij vee is evenwel in het geheel niets gebleken; — evenmin trouwens van enige gunstige invloed van afschermapparaten op het optreden van bezwaren bij rundvee en paarden, noch van enig verband tussen aardstralen in het gedrang van bijenvolken.

Dat is trouwens de slotsom van elk deel van het onderzoek, dat, zoals uit het verslag blijkt, met grote nauwkeurigheid is geschied. Men kan dat niet met details aantonen en vermeldt daarom slechts dat ook niets is gebleken van enig verband tussen het optreden van plantenziekten, waarvan de oorzaak in de grond zetelt, en de aanwijzing van de wichelroede, noch van enige invloed van afschermkasten op plantenziekten; van de laatste blijkt ook geen remmende invloed uit te gaan op de groei van onkruid.

Naar de betekenis van de wichelroede bij het zoeken van water heeft de werkgroep zelf geen onderzoek ingesteld, wel de uitgebreide literatuur daaromtrent bestudeerd. De conclusies komen practisch hierop neer, dat waterzoekers-wichelroedelopers, voor zover zij succes hebben, dat danken aan de kennis van het terrein in de omgeving, aan hun ervaring, maar dat zij de wichelroede evengoed thuis hadden kunnen laten.

De commissie is, zegt zij in een opmerking, verweten, „dat de proeven zijn genomen met de opzet te bewijzen, dat aardstralen een fictie zijn en afschermapparaten op bijgeloof berusten. Niets is minder waar," vervolgt zij. „Alle proeven zijn zonder enig vooroordeel opgezet. Behalve in de eerste tijd, toen een enkele keer werd nagegaan of de uitslag van de wichelroede werd beïnvloed door, buiten medeweten van de wichelroedeloper, verwijderen van een afschermapparaat, heeft de onderzoeker zich steeds op het standpunt van de wichelroedeloper geplaatst en niet getracht hem te misleiden...... Het feit, dat een onzer leden amateurwichelroedelopers is en alle conclusies onderschrijft, moge de lezer tot nadenken stemmen."

De werkgroep bestond uit: prof. dr. A. J. P. Oort, ir. S. F. Kuipers, dr. ir. F. W. G. Pijls, dr. D. A. de Vries, allen te Wageningen, J. van der Grift te Hoorn en dr. ir. C. K. van Daalen te Bilthoven.

Na de R.T.C.

„Brandnieuwe" excellenties

's Gravenhage. — Hendrik Hagenaar schrijft in de Nieuwe Haagse Courant: Alle aardige mannen uit Suriname en van de Antillen, die een paar weken onze gasten zijn geweest, verdwijnen uit het beeldvlak onzer ogen, zij het geenszins uit de koesterende diepte van onze harten. De Ronde Tafel staat ergens op zolder bij Overzeese Rijksdelen aan het Plein en ik kan niet anders zeggen dan dat het zonder hen allen een beetje leeg bij ons te geworden. Ik ben er weemoedig van.

Maar wij hebben nu een nieuw, glanzend Rijk der Nederlanden gekregen, een Rijk waarin de zon nimmer ondergaat en de vlaggen op dat lange, licht-gele gouvernementshuis in Willemstad en het brede, witte in Paramaribo wapperen nu anders en dat is een goed ding.

Wij krijgen nu twee nieuwe ministers in Den Haag. De heer Meester Raymond Pos krijgt een vlaggetje op zijn auto en wie de Antilliaan zal zijn, die, ik binnenkort met „excellentie" zal aanspreken, dat ligt nog in de knieën der Koninkrijks goden.

Cola Debrot die dichter en prozaist, arts en meester in de rechten en politicus is, zou ik met een gerust hart „excellentie" noemen.

Maar meester doctor Da Costa Gomez ook. De Keus zal moeilijk zijn, maar ik weet zeker dat deze in volle vrijheid zal geschieden, zonder persoonlijke overwegingen en alleen maar in het belang van de Antilliaanse en Koninkrijks zaken. En dus heb ik bij voorbaat vrede met de aanstaande benoeming van de nieuwe excellentie.

Ik voor mij had het prettig gevonden als Aruba ook een (apart) Koninkrijksdeel was geworden. Wij hadden dan drie nieuwe „ministers" gekregen en in dat geval zou ook mijn goede Hennij Eman excellentie geworden zijn en een nieuw soort figuur aan de top van ons openbare leven. Geen man die ik het meer zou gunnen en de vergaderingen van de Ministerraad zouden er zeker een ongekend levendig cachet door hebben gekregen.

Wat niet is kan nog komen en voorzover ik Aruba ken zal er geen standbeeld voor professor Staatsraad Kranenburg komen.

Maar alle vrienden verdwijnen uit ons stadsbeeld.

De heer Pengel heeft zijn laatste bezoek aan het Mauritshuis gebracht; John A. Eman zal de trap van de Koninklijke Bibliotheek niet meer beklimmen.

Twee brandnieuwe excellenties komen onze leegheid en onze eenzaamheid een beetje compenseren.

Lees je gezond en zorgeloos?

De buren spreken kwaad van ons Ze beweren, dat onze gordijnen een schande zijn voor de buurt, dat onze porch niet op tijd wordt gedaan, dat de vaat om negen uur nog in de keuken stond, dat we met de verjaardag van Vader zo hebben geschreeuwd, dat we de bakker nog niet hebben betaald........

Mens, erger je niet. Laat ze kwaad van ons spreken, ze hebben blijkbaar niets beters te doen. Neem een boek en lees je gezond en zorgeloos. Want een boek is een wereld, die ons afsluit van de kleine verdrietelijkheden van het aardse bestaan. Als we met Walter Scott in de kastelen der middeleeuwse ridders verkeren, dan denken we niet aan het afgetrapte vloerkleedje, waar iedereen „zijn nek over breekt", want dan omruisen ons de orgeltonen van de historie. Als we in de boeken van Dickens vertrouwd geraken met een aantal onvergetelijke typen, met Mijnheer Micawber, die stikt in de schulden en de bakker nog nooit heeft betaald, maar desondanks een voornaam en zelfs een zeer nobel man is, met Mijnheer Pickwick, die het ganse land per bus, per boot, per diligence doorreist om overal merkwaardige voorvallen mee te maken en kennissen op te doen onder de interessantste mensen van zijn tijd, dan vergeten we de laag bij de grondse conversatie van de buurvrouw, wier eeuwige klachten en grondeloze kwalen al zo vaak een belemmering zijn geweest voor ons levensgeluk, want we moeten maar steeds medelijden hebben en we kunnen er geen greintje meer van in ons ontdekken....

Neem een boek en lees jezelf gezond en zorgeloos. Dan gaat er voortaan een warmte van je uit, waarvoor ook de klachten en kwalen van de buurvrouw op de vlucht slaan.

Wanneer de boeken van tegenwoordig je niet bevallen, wat nood, neem dan een boek van vroeger, er zijn er zoveel geschreven vol geest en avontuur, neem De Drie Musketiers en je bent wekenlang in een omgeving van ridderlijke mensen, die geen kleinzieligheid kennen en die alles wat hun hindert dapper te lijf gaan, lees de boeken van die Noorse schrijvers met hun stoere boeren en wees blij, dat je onder toch veel gemoedelijker mensen verkeert. Lees desnoods ook eens een schalks liefdesromannetje, wat hindert het, je voelt je weer jong en denkt aan de tijd, dat je nog niet een huisvader of huismoeder was en je bent meteen een beetje minder bezorgd over de kinderen, die al groter worden en ook hun verlangens krijgen.

Alles komt in een boek toch meestal op zijn pootjes terecht en waarlijk, geloof me, in het leven eveneens, hoe gek het ook klinkt.

De krant, de radio, werkelijk het is niet voldoende, daar zit geen fantasie genoeg in. Ieder mens heeft op zijn tijd een moment bezinning van node. Even het boek neerleggen, even de ogen sluiten en zich voorstellen hoe zich dat allemaal toegedragen heeft.

Dan werkt bij ieder mens de verbeeldingskracht. Dit is iets wat de radio je niet bieden kan, die ratelt maar door. Alleen de lectuur van een boek geschiedt in stilte, in de binnenkamer, ja, maar ook in de bovenkamer van de mens. Dan vlieden rusteloosheid en zorgen, dan vergaat de lust tot kwaadspreken, piekeren of ziekelijk getob. Daarom herhaal ik, koop, leen of steel een boek en lees je zelf gezond en zorgeloos! Ge zult er u wel bij bevinden.

C. J. Kelk

Lezen, maar oren dicht

Het percentage analphabeten, dat zijn mensen, die lezen noch schrijven kunnen, is in Portugal nog vrij hoog. Ook in het leger komen zij voor. Een officier was er onlangs getuige van, dat soldaat Luis Gomez een kameraad, die niet kon lezen, een brief voorlas. Tot zijn stomme verwondering zag hij, dat de toehoorder de lezer de oren dichthield en hij vroeg wat dat te betekenen had. „Het is een brief van mijn meisje, overste", zei de soldaat, „en hij leest hem mij voor, maar hij hoeft niet te weten wat er in staat!"

Burgemeester d'Ailly van Amsterdam opende een tentoonstelling van beeldhouwwerken op het Frederiksplein in Amsterdam. De Burgemeester tijdens de rondgang op het tentoonstellingsterrein bij het beeldhouwwerk van de Arnhemmer J. Jacobs van der Hof, „Mens tegen Macht". Rechts op de foto de kunstenaar, die beschermend een paraplui boven het hoofd van de eerste burger der hoofdstad houdt.

DE VERLEGEN VRIJGEZEL

door

P. G. Wodehouse

23)

„Ik zei: eindelijk. Sinds je weg bent gegaan, heeft iedere minuut me een uur geleken."

„Mij ook."

„Méén je dat?" stiet James Fletcher vuriglijk uit.

„Ja, hoor. Zo lijken de minuten altijd in West-Meadow."

„O, ja juist," zei meneer Fletcher, lichtelijk ontgoocheld. „Wanneer ben je teruggekomen?"

„Een kwartier geleden."

Fletcher's stemming wiekte weer op.

„En je hebt me dadelijk opgebeld!" zei hij ontroerd.

„Ja. Ik wou vragen, welk telefoonnummer mevrouw Waddington had, op haar buiten in Hempstead."

„Was dat de enige reden?"

„Natuurlijk niet. Ik wou horen hoe je 't maakte...."

„Ja? Is 't heus?"

„.....en, of je me gemist had."

„Of ik je gemist had."

„Héb je me gemist?"

„En of!"

„Da's lief van je. Ik had me helemaal niet verwonderd, als je niet eens meer geweten had, dat ik bestond."

„Grk," zei James Fletcher, totaal overstuur.

„En zal ik je nu eens wat vertellen? Ik heb jou ook gemist."

James Fletcher haalde nogmaals op hoogst onwetenschappelijke wijze diep adem, en stond op het punt, zijn hele ziel uit te gieten in het instrument, met zodanige warmte, dat de draad er waarschijnlijk van gesmolten zou zijn, als er niet plotseling een brutale mannenstem zijn trommelvlies had getroffen.

„Ben jij 't, Ed?" vroeg die stem.

„Nee!" donderde James Fletcher.

„Met Charley, Ed. Is 't in orde voor Vrijdag?"

„Nee, dat is 't niet!" baste James Fletcher. „Zit er niet tussen! Maak dat je wegkomt, idioot!"

„Ook goed, als je 't liever hebt," zei een liefelijke vrouwenstem. „Maar...."

„Neem me niet kwalijk.... wat is dat verschrikkelijk.... er zat iemand anders tussen.... een duivel in mensengedaante," haastte Fletcher zich te verklaren.

„O! Wat zeien we ook weer?"

„Ik wou je net zeggen...."

„O ja, ik weet 't al. Het telefoonnummer van mevrouw Waddington. Ik heb zoeven mijn post doorgekeken, en er was een uitnodiging van juffrouw Waddington bij, of ik op haar bruiloft kwam. Da's morgen al, zie ik. Stel je voor!"

James Fletcher had liever andere onderwerpen besproken dan zulke kleinigheden als het huwelijk van George Finch, maar het was niet zo makkelijk, zo maar op iets anders over te springen.

„Ja. Ze trouwen morgen in Hempstead. George is er al heen.... hij logeert in 't hotel."

„Dus ze trouwen heel eenvoudig.... op z'n dorps?"

„Ja, daar komt 't op neer. Ik geloof, dat mevrouw Waddington George zoveel mogelijk verborgen wil houden."

„Arme George!"

„Ik moet er natuurlijk ook heen. Ik ga met de trein van half twee. Kunnen we niet samen reizen?"

„Ik weet nog niet, of ik wel kan. Ik heb hier nog een verschrikkelijke massa te doen.... Ik ben zó lang weg geweest.... Zullen we nog maar niet afspreken? Dan zien we wel."

„Da's goed, probeer dan maar," zei James Fletcher gelaten. „Maar je kunt in ieder geval wél met me dineren morgenavond, is 't niet?"

„O ja, heel graag."

James Fletcher sloot zijn ogen en hij stond enige tijd te snuiven.

„En hoe is het telefoonnummer van mevrouw Waddington?"

„Hempstead 4076."

„Dank je wel, hoor."

„Zullen we dan maar in de Rode Kip gaan eten?"

„Uitstekend."

„Ze hebben geen vergunning, maar ze tappen best voor je, als ze je kennen."

„Kennen ze jou dan."

„O ja, heel goed."

„Prachtig. 't Beste, hoor!"

James Fletcher bleef enige seconden in gedachten verdiept. Toen keerde hij zich af van het instrument, en verbaasde zich, wijl hij agent Garroway gewaar werd.

„Ik was je helemaal vergeten," zei hij. „Even kijken.... waar kwam je ook weer voor, zei je?"

„Om mijn gedicht voor te lezen, meneer."

„Ach ja, natuurlijk."

De agent kuchte bescheiden.

„'s Is maar een klein gedicht, meneer, eenvoudig.... Een soort studie, zou je kunnen zeggen, van de straten van New York, zoals een politieagent ze ziet op zijn ronde. Ik wou 't u graag even voorlezen, als u 't goedvindt."

Agent Garroway liet zijn adamsappel een paar malen op en neer wippen; toen deed hij zijn ogen dicht en begon te declameren, met die speciale stem, die hij anders slechts gebruikte om getuigenissen af te leggen voor rechters.

„Straten!"

„Da's zeker de titel?"

„Jawel, meneer. En 't is de eerste regel ook."

James Fletcher schrok.

„Zijn 't blanke verzen?"

„Blieft u, meneer?"

„Rijmt het niet?"

„Nee, meneer. U had toch gezegd, dat rijmen een verouderde conventie was?"

„Heb ik dat werkelijk gezegd?"

„Ja, meneer! Ik weet 't zeker, omdat 't me zo meeviel. Het verzen maken wordt er doodmakkelijk door."

James Fletcher keek hem verbluft aan. Wat de man beweerd had, zou wel waar zijn.... hij zóú dat vonnis over het rijm wel hebben uitgesproken; maar van de andere kant — dat hij opzettelijk getracht zou hebben, een medemens uit te sluiten van de innige vreugde „hart" te laten rijmen op „minnesmart", dat leek hem in zijn huidige toestand van verrukking onbegrijpelijk.

„'t Is vreemd!" zei hij. „Heel vreemd Maar ga door."

Wederom maakte agent Garroway keelbewegingen, alsof hij iets diks en scherps doorslikte, en wederom sloot hij z'n ogen.

„Straten!
Grimme, stugge ruige straten!
Pijnlijke lengten van straten,
Oost, west, noord,
En koppig gerekt naar zuid;
Droeve, trieste, sombere, treurige
Straten!"

James Fletcher trok zijn wenkbrauwen hoog.

„Ik stap door vreugdeloze straten
Met smartend hart."

„Waarom?" vroeg James Fletcher.

„Omdat 't mijn werk is, meneer. Iedere agent krijgt een gedeelte van de stad, dat hij af moet lopen."

„Ik bedoel: waarom stap je met een smartend hart?"

„Omdat 't bloedt, meneer."

„Bloedt 't? Je hart?"

„Jawel, meneer. Mijn hart bloedt. Ik kijk naar al die ruige somberheid en al die narigheid, en dan bloedt mijn hart.'

„Enfin, ga maar verder. Ik vind 't allemaal nogal eigenaardig klinken, maar ga door."

„Ik zie grijze mannen langs mij
[sluipen
Met schuwe zijdelingse ogen
Die glimmen van moordlustige haat;
Melaatsen die de straten
[doorzwerven

James Fletcher scheen iets te willen zeggen, maar hij hield zich in.

„Mannen die eenmaal mannen waren,
Vrouwen die eenmaal vrouwen
[waren,
Kinderen als verdroogde apen,
En honden, die janken en bijten
[en grommen en haten
Straten!
Verfoeilijke, walglijke straten!
Ik loop door de hatelijke straten
En verlang naar de dood."

Hier zweeg agent Garroway en gingen zijn ogen open. En James Fletcher liep de kamer door, naar hem toe, en gaf hem een fikse klap op zijn schouder.

„Ik begrijp 't al," zei hij. „Weet je, wat jou mankeert? De lever." Hij wees, waar de lever zat. „Heb je daar misschien pijn, of is 't gevoelig?"

„Nee, meneer."

„Verhoging, en rillingen, en stijf af en toe?"

„Nee, meneer."

„Dan heb je geen leverabces. 't Zal wel niets anders zijn dan een beetje traagheid in de slokdarmgroeve — wat te verhelpen is met calomel. Beste Garroway, als je even nadenkt, moet je begrijpen, dat er van je gedicht niemendal deugt. Je maakt mij niet wijs, dat je geen massa's prettige en aardige dingen ziet, als je je ronde doet. De straten van New York wemelen van de gezelligste en aantrekkelijkste mensen, die je maar uit kunt denken. Ik zie ze tenminste overal om me heen. Maar weet je wat jouw ongeluk is? Je hebt naar ze gekeken met gal in je ogen."

„Maar u hebt toch zelf gezegd, dat ik 't sterk en puntig moest maken, meneer?"

„Hoe kun je 't zeggen! Dan heb je me verkeerd begrepen. Forsheid is in de poëzie in 't geheel niet op haar plaats. Een gedicht moet iets ontroerends en bekoorlijks en gevoeligs zijn, en het moet tot onderwerp hebben de zoetste en verhevenste van alle menselijke aandoeningen — de liefde. Alleen de liefde kan de ware dichter inspireren. Liefde, Garroway, is een vuur, dat gloeit en zich uitbreidt, tot het verwarmend neerstraalt op de menigten, op het universele hart van allen, en zo de hele wereld en de hele natuur beschijnt met zijn edelmoedige vlammen. Shakespeare spreekt over de geestdrift der liefde, en Shakespeare had er verstand van. O, Garroway, het is beter in de nederigste stulp te leven, dan alleen te smachten in een paleis. Is 't vrede, liefde stemt de herdersfluit; in oorlog trekt zij op het strijdros uit; in burchten zetelt zij in rijken tooi; in dorpen dartelt zij in wei en hooi; de liefde heerst in stad en hof en veld; geen macht op aard is boven haar gesteld. Prent die simpele feiten in je dikke, domme hoofd, Garroway, dan heb je kans een dichter te worden, die de moeite van 't lezen waard is. Maar als je door blijft hameren op dat onzinnige thema van treurige straten en walglijke honden enzovoort, doe je niets dan tijd vermorsen. Dan zou je nog beter bijschriften voor de film kunnen schrijven."

Agent Garroway was geen man met een krachtige natuur. Mak boog hij zijn hoofd, om er de storm overheen te laten gaan.

„Ik begrijp u wel, meneer Fletcher."

„We zullen 't maar hopen. Ik heb 't je duidelijk genoeg uiteengezet. Ik koester een diepe afkeer van die moderne neiging bij jonge schrijvers, om al hun aandacht te besteden aan lijken en riolen en wanhoop. Laten ze schrijven over de liefde! Geloof me, Garroway, de liefde is de tweede zon der natuur, en waar ze schijnt, wekt ze een lente van schoonheid en deugd. Alle liefde is zoet, of ze wordt gegeven of ontvangen. De liefde is zo algemeen als het licht van de dag, en haar stem, hoe bekend ook, vermoeit of verteelt nooit. Ware liefde is het geschenk des hemels, dat geen ander wezen op aarde deelachtig is geworden aan de mens. Zij is niet — onthoud dat wél, Garroway! — het wilde vuur der verbeelding, dat even snel dooft, als het opvlamde, wanneer het stro er op wordt geworpen. Zij leeft niet in heftig verlangen, dus sterft zij niet met de heftigheid des verlangens. Zij is de stille sympathie, de zilveren schakel, de zijden band, die hart aan hart en geest aan geest kan binden in lichaam en in ziel."

(Wordt vervolgd)

ARUBA

Venezolaans voetbalkampioen naar Aruba

Oranjestad. — Naar wij van de zijde van Aruba Jrs. vernamen zal de voetbalkampioen Universidad Central van Venezuela, een bezoek aan Aruba brengen en de gast zijn van de Arubaanse voetbalkampioen Aruba Juniors.

Het ligt in de bedoeling dat Universidad Central op 10 en 11 Juli a.s., een tweetal wedstrijden in het Wilhelminastadion zal spelen. Wij kunnen het initiatief van de Aruba Juniors niet anders dan toejuichen.

Volgens ons verstrekte berichten zal Universidad Central versterkt komen met enige spelers van het op Aruba goed bekende Lasalle. De beroemde back van de Spaanse vereniging „Sevilla" Gritano NIETO en de bekende speler Gomez beter bekend als „Pescadito" zijn in het elftal opgenomen alsmede de bekende speler van Uruguay A. OPTERO die einde volgende maand naar Montevideo zal vertrekken om daar zijn contract te volbrengen dat hij met de bekende voetbalploeg WANDER heeft afgesloten.

De Arubaanse voetbalgemeenschap zal dus de volgende maand weer kunnen genieten van echt Zuid Amerikaans Hogeschoolvoetbal. Het kan een pracht training worden voor onze Arubaanse voetballers.

Ook Millionairios naar Aruba

Oranjestad. — Zo wij van bevoegde zijde hebben vernomen, heeft het A.V.B. bestuur onderhandelingen aangeknoopt om de op Aruba bekende voetbalploeg Millionarios in het Wilhelminastadion te laten spelen. Mochten de besprekingen slagen, — hetgeen wij van harte hopen, — dan krijgen de Arubanen de gelegenheid om op de 5—1 nederlaag van het vorige jaar revanche te nemen, maar dan zal er getraind en gevoetbald moeten worden. Wij zijn er van overtuigd dat het Arubaanse elftal, op zijn sterkst samengesteld, een zeer goed en bevredigend resultaat zal kunnen boeken.

Ook deze wedstrijd zal een prachtige training zijn voor de a.s. wedstrijd tegen het Nederlands elftal.

Gaat Wacker naar Aruba?

Oranjestad. — Op Aruba gaan stemmen op om ook de bekende Weense ploeg Wacker op Aruba een wedstrijd te laten spelen. Volgens berichten in de dagbladen zal Wacker ook op Curaçao spelen. Voor het Arubaanse elftal zou een wedstrijd tegen deze hogeschoolvoetballers uit Europa een goede training zijn met het oog op de overkomst van het Nederlands elftal.

Wij zijn er van overtuigd dat het A.V.B. bestuur alles in het werk zal stellen om, zo enigszins mogelijk ook deze ploeg op Aruba te laten spelen.

Aangebrand vlees

Oranjestad. — Een bewoonster van de L.G. Smith Boulevard meldde, dat er brand was in perceel No. 25. De brandweer, onmiddellijk terplaatse verschenen, constateerde dat er niemand in het perceel aanwezig was. Bij onderzoek bleek dat men in de keuken een pan met vlees en vet op het vuur had laten staan. Het vlees was verbrand en ontwikkelde veel rook.

Dronken

Oranjestad. — Assistentie werd verzocht voor ongeregeldheden in het Aruba Restaurant. Bij aankomst van de politie werd nabij het restaurant een manspersoon aangetroffen, die in staat van dronkenschap verkeerde. Hij is ter ontnuchtering ingesloten.

BURGELIJKE STAND

Oranjestad. Geboren: — op 18 Mei zoon van M. Joseph en R. Lawrence; 21 Mei dochter van V. Mc. Donald, dochter van H. Stoddard en A. Fuller; 23 Mei zoon van F. Ho. Sam — Sooi en T. Juda; 26 Mei zoon van R. D. Abren en S. Gomes; 27 Mei dochter van R. Tromp; 28 Mei dochter van R. Werleman en M. Maduro, dochter van B. Peterson en C. Arendsz, dochter van L. William en M. Eugene; 2 Juni dochter van J. Emerenciana en L. Martis; dochter van L. Pope en L. Friday.

Op 18 Mei dochter van E. Geerman; 20 Mei dochter van M. Rommey; 27 Mei zoon van S. Waldron en M. Victor; 27 Mei zoon van M. Geerman; 30 Mei zoon van M. Rasmijn en D. Boekhoudt, dochter van H. Tromp en N. Henriquez, dochter van J. Stewart en S. Allen; 31 Mei zoon van J. Dirksz en M. Franken, dochter van P. Brouwer en J. Dumont, zoon van H. kuiperi en I. Boom, dochter van Th. Solognier en T. Maduro.

Hoofdkwartier der Bovenwinders

[...]isteren brachten wij een berichtje van onze correspondent op Aruba betreffende het tienjarig bestaan van de Bovenwindse vereniging op Aruba, de NWIWA, oftewel de NETHERLANDS WINDWARD ISLANDS WELFARE ASSOCIATION.

Vandaag brengen wij U een foto van het fraaie clubgebouw van de vereniging gelegen aan de Leliestraat 47 te San Nicolaas. In dit gebouw komen de zonen van St. Maarten, St. Eustatius en Saba wonende op Aruba, wekelijks bijeen in „plenaire zitting" met hun bestuur, waar menig Bovenwinds of ander probleem onder de loupe wordt genomen.

Het is, zoals de Arubanen het noemen; de „Headquarters of the Windward Islanders".

Het clubgebouw werd gebouwd gedurende de periode waarin de heer (Statenlid) D.A. Vlaun voorzitter was van de vereniging. Op 24 November 1951 opende Gezaghebber L.C. Kwartsz officieel het clubgebouw.

Aan het actieve Bestuur en leden van deze Bovenwindse vereniging onze hartelijke gelukwensen en nog vele jaren!

Cocosnoten verdwenen

O'stad. — T.G. verzocht politie toezicht voor zijn plantage te Daimari, aangezien opgeschoten jongens in de nachtelijke uren cocosnoten uit de plantage halen en de pas geplante cocospalmen vernielen.

CURACAO

Vuilnistruck sloeg over de kop

Willemstad. — Gistermiddag sloeg een vuilnistruck op weg naar Hato over de kop, twee inzittenden liepen lichte verwondingen op. De naast de bestuurder zittende persoon was enigszins onder de invloed van alcoholische dranken en botste tegen de bestuurder op. Op een gegeven moment was de affiniteit tussen bestuurder en de dronken man zó groot, dat de bestuurder de macht over het stuur verloor met als gevolg, dat de vuilnistruck zijn lading voortijdig door een kopbuiteling op de rijweg uitstortte.

Voorts behandelde de verkeersafdeling drie lichte aanrijdingen.

VAART EN VLUCHT

Buffalo nr Antwerpen, **Winnipeg** nr Le Havre, **Lionsgate** nr Carthagena, **Silvergate** v Cristobal nr Antwerpen, **Carimare** v Pto Cabello, **Ino** v Aruba, **Santa Paula** v New York nr La Guaira, **Helena** nr Jamaica, **Dicayagua** nr Sto. Domingo, **Manchuria** v St. Thomas, **Breda** nr Aruba.

Haven: Vrachtschepen 6 in, 8 uit; Tankschepen 9 in, 4 uit; Zeilschepen 2 in, 10 uit; Passagiers landend 12, vertrokken 18, doorgaand 247.

Hato: Vliegtuigen 13 in, 11 uit; Passagiers landend 105, vertrokken 91, doorgaand 85.

Het K.L.M.-vliegtuig, dat Maandag uit Amsterdam vertrok, landde gisteravond om 23.17 uur op Curaçao.

Het weer

Max. temp. 31.5 C. (88.7 F.); Min. temp. 26.0 C. (79.0 F.); Gem. 28.1 C. (82.6 F.); Max. wind 19, Min. wind 10, Gem. 15 knopen. Vochtigheid 69%. Neerslag geen. Helder 9, Licht bew. 11; Bewolkt 4 uren.

Brandje

Willemstad. — Een brandje brak uit in 'n perceel op Plantersrust. Een gasstoof deed zó onwetenschappelijk werk, dat het plafond van de keuken zwart geblakerd werd. De bewoners van het huis wisten zelf de brand te blussen.

Moordzaak M. hedenochtend voor de rechter

Willemstad. — Hedenochtend stond terecht de 23-jarige mej. J.S. geboren op Curaçao, die op 16 April 1954 R.M. opzettelijk van het leven beroofd zou hebben door hem in zijn woning met een mes in de borst te steken. Beklaagde was bij M. in dienst. Door een bijkomstige omstandigheid was S. bij M. in huis gekomen en daar blijven wonen.

De verhouding tussen M. en S. verslechterde na haar terugkomst uit Amerika (in 1952) waar haar zoontje geboren werd. M. was jaloers, zijn zaken gingen niet al te best en deze omstandigheden leidden er toe, dat de verstandhouding slechter werd.

Op Goede Vrijdag 1953 verbrak zij de verhouding en trok bij een kennis van haar moeder in.

Na enige tijd zocht M. haar weer op om haar over te halen bij hem zijn intrek te nemen. Dit verzoek willigde zij in, doch de spanningen bleven bestaan en die culmineerden in het drama dat aan M. het leven kostte.

Toen M. en S. in de avond van 15 April j.l. waren thuis gekomen, maakte M. een opmerking tegen het zoontje, dat het een jaar geleden was, dat S. hem verlaten had. Dit deed de maat overlopen.

M., wierp mej. S., die zich in de slaapkamer ter ruste had begeven, een glas bier over het hoofd, waarna een gevecht ontstond. Zij gaf hem een klap op zijn mond en belde daarna haar moeder op om haar mee te delen, dat M. haar geslagen had. Tijdens dit telefoon gesprek kwam M. van de badkamer terug, waar hij het bloed van zijn mond had gewassen.

Hij sloeg haar met zijn vuisten op de rug. S. greep een mes, dat op het nachtkastje lag en zwaaide er mee achter zich. M. werd hierdoor in de hartstreek getroffen en kon nog naar de huiskamer teruglopen. Hier overleed hij aan de bekomen verwonding.

De officier van Justitie. Mr. Bouwer zeide in zijn requisitoir, dat hij het onwaarschijnlijk achtte, dat het mes in de slaapkamer gelegen zou hebben. Hij had echter wel de indruk, dat M. niet met opzet zwaar mishandeld was.

Hij eiste een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van 3 jaar.

De verdediger mr. v.d. Meer vroeg onmiddellijke invrijheidsstelling van de verdachte en ontslag van rechtsvervolging. De rechter willigde dit verzoek niet in, doch deelde mede, dat hij na 8 dagen een vervroegde uitspraak zal doen.

Vete en flessen

Willemstad. — H.M. had — om het maar eens gewoon te zeggen — iets tegen E.F. en zo kon het gebeuren, dat hij dat „iets" niet de baas kon blijven en zo vocht hij zijn vete uit door een fles, met een welgemikte gooi, tegen des slachtoffers rug te kwakken. De rug werd verwond, Sanatorium kwam er aan te pas, alsmede een proces-verbaal tegen de flessengooier.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade had het rustig, er werden in vier gevallen assistentie verleend, 2 lichte aanrijdingen werden behandeld, 7 waarschuwingen uitgereikt en in 3 gevallen bleek het nodig een procesverbaal op te maken.

TOESTAND GOED

's Gravenhage. — De Heer Jongbaw is geopereerd aan de blindedarm; zijn toestand is zeer goed.

Van de Curacaose sportvelden

Marine-voetbaltournooi

Willemstad. — Als voorproefje van de as. Marine kampioenschappen organiseert de afdeling Voetbal van de Mariniers Sportvereniging een groot voetbaltournooi, waaraan 9 verenigingen deelnemen, t.w. Asiento, C.P.N., Marine Basis, Marine Luchtvaartdienst, Hr Ms „Van Speyk", Willemstad, Scherpenheuvel en de M.S.V. zelf.

In totaal nemen er 24 elftallen aan dit tournooi deel. Aanvangende op Zaterdag 19 Juni as., zullen er ieder week-end wedstrijden worden gespeeld in het kader van dit tournooi op het sportterrein van de Marinierskazerne Suffisant.

Gezien het geringe krachtsverschil tussen de diverse verenigingen worden er vooral op de Zondagen spannende wedstrijden verwacht.

Het programma voor deze week luidt:

Zaterdag om 16.15 uur: Willemstad III — Athene III; Zondag om 15.15 uur: M.B.S. II — M.S.V. II en Zondag om 17 uur: Athene I — C.P.N. I.

RCC-tenniskampioenschappen

Willemstad. — De uitslagen van de Maandag gehouden tennis kampioenschappen van R.C.C. hadden de volgende resultaten:

Plaate wint van Meit met 6—3, 6—2; Gerharts slaat Kion met 6—3, 6—1.

Hedenavond 19.30 uur spelen tegen elkaar de dames Damsteegt — v.d. Ham en mevr Hoyer — Nijboer.

RCC kampioenschappen

Willemstad. — De uitslagen van de gisteren gehouden tenniswedstrijden om de RCC-kampioenschappen luiden als volgt: mevr. Nijboer wint van mevr. Hoyer 7-5, 6-2; mevr. Damsteegt wint van mej. v.d. Ham met 5-7, 8-6, 6-3.

Basketbal

Willemstad. — De gisteravond gehouden basketball wedstrijden in het Bargebad hadden het volgend verloop: Lightning won van Kwiek met 70-32, Dragons won van Sithoc met 42-41, de Sithocmannen waren wel in topvorm. Hedenavond is er weer basketball tussen Roda—Huracan (19.15 uur) en Sito—Swallows (19.30 uur).

Vaderdag op de „Isla"

Emmastad. — Op Zondag, 20 Juni a.s. organiseert het Bestuur van de Societeit Asiento te Emmastad, een gezellige familieavondje ter gelegenheid van „Vaderdag" 1954. Dit „avondje", hetwelk toegankelijk is voor alle vaders en toekomstige vaders (naar wij vernemen zijn de moeders ook van harte welkom!) wordt gegeven in de „Soos".

Van zeven tot half negen wordt een „Mannelijk Menu", met muziek, opgediend. In het programma lezen wij dat Pa gratis een lekker glaasje bier krijgt en een lootje, dat kans geeft op enkele fraaie prijzen.

Na de maaltijd wordt ér even „uitgeblazen" en geluisterd naar een zeer kort program van voordrachtjes en liedjes, betrekking hebbende op de zwarigheden van het „Vader sein". Daarna volgt het Vaderdagbal, af en toe onderbroken door behendigheidswedstrijden, van gezin tegen gezin, Vaders tegen Moeders. De muziek zal worden verzorgd door het bekende kwartet, dat onlangs voor de muzikale omlijsting zorgde bij de modeshow in Club Asiento terwijl Dr. Ottevanger zal zorgen voor de „gezellige babbel".

Er zal geen introductie worden toegestaan; het „Vaderdagavondje" is uitsluitend toegankelijk voor CPIM en CSM personeel.

Onze correspondent op de Isla deelt ons nog mede, dat voor de vaders die niet van boerenkool houden, ofwel door plaatsgebrek geen tafel meer konden reserveren, een speciale Vaderdag-film zal worden gedraaid in de Bioscoop Asiento getiteld „Wicked Woman".

Surinamers onder de indruk

's Gravenhage, — Een redacteur van het ANP vroeg aan enige der Surinaamse deelnemers aan een reis naar Frankrijk naar hun bevindingen. Het gezelschap heeft in Frankrijk de reeds voltooide waterwerken in het Rhonedal bezichtigd; n.l. die van Donzerf en van Mondragon met de grote dam en het waterkrachtstation. Verder stroomopwaarts bezichtigde men het nog in aanbouw zijnde project van Rochemaure. Hier is men bezig in de rotsachtige bodem een enorme constructie op te trekken. Ook bij Brokopendo is er rotsachtige grond maar te Brokopondo zal de dam zelfs vijfmaal zo groot worden als bij Rochemaure en nog hoger. De leden van de Europese expeditie kwamen zeer onder de indruk van de Franse technische kennis en bedrevenheid, wat de uitvoering betreft. Het werk is in het geheel theoretisch berekend en uitgevoerd door de Fransen. De Nederlanders hadden er in zoverre aandeel in, dat zij de baggermachines leverden. Zegslieden zeiden, dat momenteel uiteraard besprekingen worden gevoerd over de financiëring. De uiteindelijke beslissing over de toewijzing, uitvoering en voltooiing van de werken in Suriname zal pas worden genomen nadat het voorproject gereed zal zijn, hetgeen vermoedelijk in December 1954 het geval zal zijn, waarna de uiteindelijke beslissing ligt bij de Surinaamse regering en de Staten.

Suriname in woord en beeld

's-Gravenhage. — „Surinam, a land of many recourses" is de titel van een aantrekkelijk op Amerikaanse manier in de Engelse taal opgezet boekje van ongeveer 30 bladzijden, waarvoor minister S.D. Emanuels in een voorwoord schrijft: „This booklet has been prepared to give you in a nutshell an idea of the main opportunities for investments of foreign capital in Surinam".

Het bevat talrijke foto's, tekeningen, kaarten, grafieken over delfstoffen, beleggingsmogelijkheden, landbouw, veeteelt, bosproducten, manufacturen, het Tienjarenplan met Wageningen en Brokopondo, de bevolkingsrassen, het klimaat en de gezondheid, de overzeese en binnenlandse verbindingen, transfermogelijkheden, arbeid en ontspanning.

Alles op overzichtelijke wijze met weinig, doch volledige tekst voor elk onderwerp. De uitgave stond onder supervisie van het Surinaamse ministerie van financiën en werd voorbereid door het Surinaamse Planbureau. Het ontwerp is van L. Hulsbos, de foto's van P. ter Laag Jr., Hasradt Bey, Jusia en anderen en de bijzonder aantrekkelijke lithografie van de N.V. Varskamp & Co. te Paramaribo.

Beursberichten

NEW YORKSE BEURS

New York. — De NY-effectenbeurs opende gisteren onregelmatig met fractionele koersverschillen naar beide zijden. Bij het verdere verloop trad een herstel in onder leiding van de sporen en industrials en koersstijgingen tot 2 punten werden geboekt. De markt sloot vast.

Aantal verhandelde fondsen 1139; hoger 569; lager 298; onveranderd 272; aandelenomzet 1.630.000; obligatieomzet $ 3.113.000.

American Tel and Tel	165 3/4
Anaconda	37 1/4
Bathlehem Steel	69 1/8
Dupont de Nemours	124 3/8
General Electric	40 3/4
General Motors	71 1/2
Int. Tel and Tel.	17 1/2
Shell Oil	49 1/4
Standard Oil of New Jersey	88 1/2
U.S. Steel	48 3/8

Het leven kan duur zijn

Het bier is weer best

Ludmilla Tsherina, een bekende Franse balletdanseres, voelde er niets voor nog langer de hoge prijs voor koffie te betalen. Zij drinkt nu alleen maar bier, ook bij het ontbijt. En naar zij zegt, bevalt het haar best.

Dure duifjes

De oude heer Harry Reade, die drie weken geleden een kamer had gehuurd in een strandhotel te Los Angeles, kreeg plotseling visite van een duif, die in een hoek ging zitten en een ei legde. Meteen daarna had de doffer zich bij het gezelschap gevoegd en was begonnen een nest te maken.

Reade, een fijngevoelige dierenvriend, die geen pottenkijker wilde blijven bij al dit prille geluk, betrok een aangrenzende kamer.

De hoteleigenaar, minder fijnbesnaard, ontzag zich niet Reade de rekening voor de huur van twee kamers aan te bieden — dat kostte hem 35 dollar voor een maand extra huur.

Reade trachtte daarop deze extra huur vergoed te krijgen van de stedelijke autoriteiten. In een brief zette hij het geval uiteen en voerde als argument aan, dat „aangezien het in het wild levende gevogelte hier op het strand stadseigendom is.... de stad ook aansprakelijk is voor hun daden en gedrag".

Reade deed ook nog een beroep op het „edele en nobele karakter" van de burgemeester, allemaal natuurlijk om de maand extra kamerhuur vergoed te krijgen.

Helaas gelukte het hem niet de stedelijke ambtsdragers te vermurwen. De burgemeester beschikte afwijzend, maar zwaaide aan zijn ridderlijk optreden grote lof toe.

Reade heeft op philosophische wijze berust. „Ach, misschien is het duifjesjong nu wel van mij", zei hij.

Pech Pych

De heer Frank Pych uit Buffalo zal voortaan beter opletten, wanneer hij zijn wagen ergens parkeert — als hij tenminste een andere auto koopt.

Pych parkeerde namelijk zijn wagen zonder te merken, dat deze met het achtereinde op de rails van de spoorlijn stond. De helft van de auto werd weggeslagen.

Het verkeerde huis

Dezer dagen stapte de huisschilder Walter Johnson uit Texas het café binnen van George Basiardanes en zei glunderend tegen hem: „George, ik ben klaar met je huis.... ik heb zelfs de veranda al helemaal afgeschilderd".

„Hoe kan dat", zei de aldus aangesprokene, „ik heb helemaal geen veranda bij mijn huis".

Johnson had een huis geschilderd vijf blokken verwijderd van dat van Basiardanes.

Een beetje vacantie

Leonard Geer uit Rio Linda (Californië) moest voor de rechtbank verschijnen, waar hij grif toegaf zijn vrouw met een bijl het huis uitgejaagd te hebben. Hij werd echter balsturig, toen hij een voorwaardelijke straf van drie maanden kreeg. „Ik wil die 90 dagen uitzitten", zo verklaarde hij. „Ik ga liever drie maanden zitten dan met die vrouw weer mee naar huis te gaan. De gevangenis betekent namelijk voor mij een beetje vacantie".

Minister gered met zijn eigen bloed

Edmond Barrachin, Frans minister van staat, is ernstig gewond bij een auto-ongeluk. Hij werd opgenomen in het ziekenhuis van St. Cloud. Daar is nu waarschijnlijk zijn leven gered door een bloedtransfusie van zijn eigen bloed. Toen doktoren om een bloedtransfusie vroegen brachten verpleegsters een fles binnen met bloed dat de minister zelf had afgestaan bij de opening van de bloedtransfusiedienst in het betrokken hospitaal ongeveer een jaar geleden.

Handige reliquie-diefstal

Rome. — Eerst nu heeft de politie drie mannen kunnen arresteren, die enige tijd geleden uit een kerk een zilveren reliquie hadden gestolen. Dat dit nogal lang duurde, lag aan het feit, dat men de diefstal niet eerder bemerkt had, want de dieven hadden een handig namaaksel van de oorspronkelijke reliquie in haar plaats gesteld.

Noorwegen bij de E.D.G.

Bonn. — De voorzitter van de commissie voor buitenlandse betrekkingen van het Noorse Lagerhuis Finn Moe heeft aan verslaggevers in Bonn gezegd, dat Noorwegen „onder bepaalde omstandigheden" bereid zou zijn zich bij de EDG aan te sluiten. Moe, die een tweedaags bezoek aan Bonn brengt, noemde als voorwaarden o.a. bekrachtiging door Frankrijk en uitbreiding van de EDG tot Engeland en zo mogelijk ook de Verenigde Staten.

De herbewapening van Duitsland, aldus West- Duitsland, is van vitaal belang voor de Scandinavische landen, die afhankelijk zijn van West-Duitsland voor de verdediging van hun Zuidelijke grenzen. Als de EDG mislukt, zal een alternatief gevonden moeten worden — zo zeide Moe. Hij drong daarbij aan op oplossingen „op basis van de NAVO" met West-Duitsland als gelijkgerechtigde deelnemer.

Politie controleerde uit vliegtuig

Amerikaanse vrouw ontvoerd en tegen losgeld vrijgelaten

De vrouw van een Amerikaans zakenman uit Phoenix in de staat Arizona is ontvoerd en weer ongedeerd bij haar echtgenoot teruggekeerd, nadat een losgeld was betaald van 75.000 dollar. De ontvoerder had de zakenman schriftelijk van de ontvoering op de hoogte gesteld en verzocht het losgeld in de woestijn rond Phoenix te komen brengen. De pers had toegezegd over de affaire te zwijgen totdat de vrouw zou zijn teruggekeerd of de ontvoerder gegrepen zou zijn.

De 23-jarige Evelyn Ann Smith was naar een schoonheidssalon in Phoenix geweest. Toen zij weer in haar auto stapte, zat er een man op de achterbank, die haar dwong in de bergruimte te gaan zitten. Zelf kroop de man achter het stuur en reed ongeveer vijf uur lang rond.

De echtgenoot van Evelyn Ann kreeg een briefje met de mededeling dat zijn vrouw ontvoerd was en dat hij haar terug kon krijgen, als hij 75.000 dollar deponeerde in het centrum van een heuvelachtige woestijn rond Phoenix. De echtgenoot gaf gevolg aan dit verzoek en reed met zijn auto tot ongeveer 7 kilometer van de plaats en legde het laatste stuk te voet af.

Vier vliegtuigen volgden hem in de lucht en brachten radiografisch verslag uit aan het politie-hoofdkwartier. Toen mr Smith zijn koffer met geld liet vallen, verscheen zijn vrouw op een rots en begon te roepen. De man liep op haar toe, maar een gewapend individu hield hem op een afstand. Later kreeg hij toestemming om zijn vrouw te helpen van de rots af te komen.

De politie en ambtenaren van de federale opsporingsdienst zijn onmiddellijk na de veilige terugkeer van mrs. Smith een uitgebreide klopjacht begonnen.

Franse nationale ploeg voor Tour de France

Voor de Franse nationale ploeg, die aan de ronde van Frankrijk zal deelnemen, zijn ook Raoul Remy, Nello Lauredi, en Jean Forestier aangewezen. Reeds eerder zijn Louis Robet, Raphael Geminiani, Antonin Rolland en André Darrigade gekozen. Nog drie plaatsen staan dus open.

Registratie van Hongaarse schrijfmachines

Radio Vrij Europa in München heeft gisteren bekend gemaakt, dat in Hongarije alle particuliere schrijfmachines zijn geregistreerd. De Hongaarse politie heeft van elke machine een stukje schrift laten opnemen, zodat elke getypte mededeling kan worden opgespoord. Reparaties aan en koop en verkoop van schrijfmachines moeten eveneens aan de politie worden gerapporteerd, aldus de omroep.

Duikers zochten naar achtduizend gulden

Nijmegen. — Mannen van de militaire Vaar- en Duikschool uit de Nederlandse gemeente Geertruidenberg hebben tevergeefs getracht een gelukkige wending te geven aan een tragische geschiedenis. Een bejaard Nijmeegs echtpaar had zijn huis moeten verkopen, waardoor de 72-jarige vrouw des huizes nogal overstuur was. Zij kreeg het op een gegeven ogenblik zelfs zo te kwaad dat zij met een portemonnaie met ongeveer achtduizend gulden naar de Waalkade liep om op de plaats van de vroegere gierpont de portemonnaie in de rivier te smijten. Zij is in een zenuwinrichting ter verpleging opgenomen.

De recherche werd van een en ander op de hoogte gesteld, maar toen het dreggen zonder resultaat bleef, werd de hulp van de militaire Vaar- en Duikschool uit Geertruidenberg ingeroepen. Er arriveerde een afdeling van dit speciale corps op de Waalkade. Onder de nodige belangstelling voorzagen de manschappen zich van hun zg. peak-packs — een waterdichte kruising tussen het zware duikerspak en het lichte omhulsel van de kikvorsman — om vervolgens te water te gaan. Regelmatig losten de militairen elkaar af, maar het bleef zoeken naar een speld in een hooiberg. Tenslotte moesten ook zij de moed opgeven en onverrichterzake huiswaarts keren.

Strijd om Albanees goud onbeslist

's Gravenhage. — Het internationaal Gerechtshof te Den Haag heeft zich onbevoegd verklaard om uitspraak te doen over de toewijzing van 800.000 pond sterling aan Albanees goud aan Engeland dan wel Italië.

Het goud bevindt zich momenteel in Groot-Brittanië en wordt op geëist door Italië. Italië voert aan, dat de Duitsers in 1943 meer dan twee ton goud, eigendom van de nationale Bank van Albanië, hebben weggevoerd.

Italië grondt zijn aanspraak op de confiscatie door Albanië van de activa van de Nationale Bank, welke volgens Italië gevormd werden met Italiaans kapitaal. Engeland eist het goud op als schadeloosstelling voor 44 manschappen van de Britse marine, die om het leven kwamen, toen twee Britse schepen in het Kanaal van Corfoe door Albanese mijnen werden vernield.

La Spezia. — Dezer dagen vluchtten de mensen haastig uit hun woningen, toen een lichte aardschok de beroemde Italiaanse marmerstreek van Carrara nabij La Spezia op haar grondvesten deed schudden. Er deden zich geen ongelukken of schade voor.

Verkiezing nieuwe president van W.-Duitsland te Berlijn

Bonn. — De verkiezing van de nieuwe president van West-Duitsland zal in Berlijn geschieden, zo is te Bonn bekendgemaakt. Men vermoedt, dat deze beslissing vele protesten van de Sovjet-Unie zal uitlokken. De verkiezing zal op 17 Juli plaats vinden en de eerste bestuursdaad van de Westduitse volksvertegenwoordiging in de verdeelde stad zijn. Het wordt zeker gedacht, dat prof. Theodor Heuss zal worden herzoken. Berlijn wordt door de vier mogendheden beheerd en behoort juridisch niet tot de Westduitse republiek.

Bamford. — Een herdershond, die vijftien weken de wacht had gehouden bij het lijk van zijn meester op de eenzame heide nabij Bamford in Derbyshire, heeft een bronzen medaille gekregen.

Zilveren beker voor goalgetter

Door de Mexicaanse voetbalbond is een prachtige beker beschikbaar gesteld voor de speler die in de eindronden van het tournooi om het wereldkampioenschap in Zwitserland de meeste doelpunten zal scoren.

Deze beker, „De Jarrito Méxicano", is van massief zilver en staat op een voetstuk in de vorm van een Aztekische pyramide. De „Jarrito" wordt bewaard in een koffertje van met de hand bewerkt leer, versierd met Aztekische motieven.

Kiesrecht alleen aan geïnteresseerden

's Gravenhage. — Een redacteur van het ANP heeft in kringen van de Surinaamse delegatie in Den Haag naar aanleiding van een vraaggesprek met de heer Karamat Ali voor de AVROS over het kiesrecht voor Indonesiërs in Suriname vernomen, dat kiesrecht slechts kan worden verleend aan de mensen die er prijs op blijken te stellen.

Men wees er op, dat indertijd bij de souvereiniteits overdracht de Indonesische regering uitdrukkelijk heeft verklaard dat in Indonesië burgerrechten slechts zouden worden verleend aan degenen die door een positieve daad onomwonden te kennen hadden gegeven dat zij burger wilden worden van Indonesië. De zegslieden zijn van mening, dat het kiesrecht een te hoge zaak is en dat het niet cadeau mag worden gegeven aan mensen die er wellicht niet eens prijs op stellen. In dit verband werd er de aandacht op gevestigd dat in Nederland op zeer korte termijn een wet zal worden ingediend, waarbij nationalisatie tot Nederlander zal worden vergemakkelijkt.

Dit, aldus de zegslieden, is speciaal gedaan met het oog op de staatkundige positie der Indonesiërs in Suriname en men achtte dit een belangrijk winstpunt, dat door de Surinaamse delegatie op de RTC is bereikt en dat geheel in overeenstemming is met de wensen van de Surinaamse delegatie.

Dürst Britt: Geen aanzetten tot ongehoorzaamheid

De oud-commandant van de voormalige 7 December-divisie generaal-majoor H. J. J. W. Dürst Britt, is in een toespraak voor de afdeling Haarlem van het Veteranen-legioen Nederland, teruggekomen op een passage uit zijn redevoering voor de afdeling Amsterdam van dit legioen, die aanleiding is geweest tot officiële critiek.

Hij zeide, dat een deel van de pers van deze rede „slechts datgene heeft trachten weer te geven, dat sensatie zou kunnen verwekken, terwijl de weergave van de omstandigheden onder welke het werd gesproken evenals het verband met de overige gesproken woorden bij dit gedeelte van de pers ontbrak. Dit heeft aanleiding gegeven tot een polemiek, waarbij ook andere personen naar voren zijn gebracht, hetgeen ik slechts kan veroordelen en waarover ik verder zwijg."

„Wel", *zo vervolgde generaal-majoor Duerst Britt,* „*verklaar ik te vermenen, niet te hebben aangespoord tot dappere ongehoorzaamheid, terwijl het gesproken is bedoeld als critiek op het besluit van de regering om de opmars naar Djokja stop te zetten, welke beslissing onjuist is geweest. De actie had moeten worden doorgezet*".

Spreker, die hier door een krachtig applaus werd onderbroken, zeide, dat men nooit iets achter zijn woorden moest trachten te zoeken. De mening, dat de actie moest worden doorgezet, wordt, naar hij zeide, door alle veteranen onderstreept. Alle soldaten, die het onbezette gebied en de terreur die daar heerste, hadden gezien, hadden slechts één mening: „met wapengeweld een eind hieraan te maken". Er was niets anders mogelijk dan actief optreden en doorzetten tot het einde, aldus de oud-commandant. Men moet, naar hij zeide, de mentaliteit van de Oosterse bevolking kennen om te weten, dat zij slechts voor de daad ontzag heeft. Men verliest zijn prestige door toegeven.

Generaal-majoor Dürst Britt herhaalde wat hij in Amsterdam had opgemerkt, namelijk, dat niemand het Indonesische volk de vrijheid misgunt, maar dat de te snelle wijze waarop deze vrijheid is tot stand gekomen, ontreddering tengevolg heeft gehad en Indonesië heeft overgegeven aan het communistische gevaar.

...Symposium over drie Guyana's...

(Vervolg van pagina 1)

Als voorbeelden hiervan noemde spreker het Planbureau Suriname, de Stichting Machinale Landbouw, steun van het opleidingscentrum, luchtkartering te Delft voor de Surinaamse luchtkartering, op het botanisch en technisch onderzoek van Surinaamse houtsoorten aan de universiteit van Utrecht, de technische hogeschool te Delft en de landbouwhogeschool te Wageningen en op de Stichting Toegepast Wetenschappelijk Onderzoek, de Natuurwetenschappelijke Studiekring Suriname—Antillen, die een expeditie uitzond naar de Surinaamse kustvlakte, alsmede individuele onderzoekers, de Stichting Wetenschappelijk Onderzoek Suriname en de Antillen en de Sticusa.

In Engeland, waar de staatkundige banden met Brits-Guyana nauwer zijn dan die tussen Nederland en Suriname, kan op overeenkomstige vormen van wetenschappelijke samenwerking worden gewezen. Voor Frankrijk geldt dit in even sterke mate.

Het is deze activiteit in genoemde drie Westeuropese landen, die bij een aantal deskundigen de behoefte heeft doen ontstaan om de op hun terrein van onderzoek liggende vraagstukken van overeenkomstige strekking aan een onderlinge bespreking te onderwerpen. In elk der drie Guyana's zijn of worden omvangrijke economische ontwikkelingsplannen opgesteld, waarvan de uitvoering reeds ten dele ter hand genomen is. Hand in hand daarmede gaat de uitbreiding van het voorbereidend wetenschappelijke onderzoek en een stijgend beroep, dat hierbij gedaan wordt op wetenschappelijke instellingen in Engeland, Frankrijk en Nederland. Uit deze gedachten is het symposium voortgekomen.

Het spreekt wel vanzelf, dat ten aanzien van de te behandelen onderwerpen een keuze moet worden gedaan uit het brede terrein, waarop vanuit West-Europa wetenschappelijke hulp aan de Guyana's wordt geboden. Hierbij heeft men zich beperkt tot het probleem van de rural development en enkele bosbouwkundige vragen, waaronder het houtonderzoek. Het symposium is georganiseerd op niet-ambtelijke basis. Het aantal deelnemers en toehoorders is beperkt gehouden en persvertegenwoordigers zullen op de werkzittingen niet tegenwoordig zijn. Door het particuliere karakter van het symposium zullen de resultaten uiteraard niet anders dan aanbevelingen kunnen zijn. De organisatie van het symposium had niet kunnen slagen, indien niet de ministers van overzeese Rijksdelen, van landbouw, visserij en voedselvoorziening en van verkeer en waterstaat alsmede de Surinaamse Regeringsraad hierbij hun zeer gewaardeerde medewerking hadden gegeven, zowel in materieel als in moreel opzicht, waarvoor ik hier mijn bijzondere dank wil uitspreken.

Evenzeer gaat onze grote erkentelijkheid uit naar de regeringsautoriteiten in Engeland en Frankrijk, die bij het organiseren van het symposium hun welwillende en krachtige steun hebben verleend.

Ik wil hier de hoop uitspreken, dat de verwachtingen, die door deze ruime belangstelling aan het symposium zijn gesteld, in vervulling mogen gaan, en wens de buitenlandse en Nederlandse deelnemers, die hun deskundigheid belangeloos voor het symposium ingezet hebben, veel succes bij de besprekingen.

Na de officiële opening van het symposium is de discussie in de sectie Landbouw en de sectie bosbouw op inleidende wijze geopend. De besprekingen in de landbouwsectie werden geleid door Prof. dr R. A. J. van Lier, hoogleraar in de sociologie te Leiden en directeur van het Planbureau in Suriname, terwijl die in de sectie Bosbouw geleid werd door J. W. Gongrijp, voormalig inspecteur-generaal van het boswezen in Suriname.

Door de Britse deelnemers in de landbouwsectie werd een overzicht gegeven van de landbouwontwikkeling in Brits-Guyana, waarbij als hoofdpunten werden genoemd de exploitatie in het binnenland en de mechanisatie van de rijstcultuur. Van Britse en Franse zijde werden daarop ter vergelijking enige voorbeelden uit West-Afrika besproken.

De middagzitting werd besloten met en exposé van Nederlandse zijde over et project Wageningen in Suriname.

In de Bosbouwsectie werd de te bespreken materie in een aantal punten onderverdeeld. Van Britse en Franse zijde werd de bosbouw in het algemeen in Brits, respectievelijk Frans-Guyana besproken, terwijl, vanuit Nederlandse zijde, de verbetering van de bosopstand en de bosexploitatie in Suriname naar voren werd gebracht.

Enorme schade door optreden van roest

200 MILLIOEN PER JAAR

In Nederland gaat per dag een half millioen gulden verloren door het optreden van roest. Dit is per jaar 189 à 200 millioen gulden. Iedere Nederlander wordt hierdoor per jaar twintig gulden armer. Aldus heeft een deskundige van de in Leiden gevestigde Hollandse Loonbeitserij N.V. medegedeeld.

Het oxyderen van metalen is een plaag, aldus deze deskundige, waaraan geen land ter wereld ontkomt. Dit met enkele cijfers illustrerende, deelde hij mede, dat alleen de Amerikaanse spoorwegen al per jaar aan wegroesting een verlies van 268 millioen dollar lijden, dat Engeland 200 millioen pond sterling per jaar uitgeeft aan de bestrijding van corrosie en dat in België deze uitgave wordt geschat op 4 à 5 milliard francs per jaar.

WEST-END
7 en 9 p.m. *„De zoon van niemand"*
CINELANDIA
7 en 9 p.m. *„Jamaica — Run"*
ROXY
7 en 9 p.m. *„The City is dark"*
CARIBE
„Santa fe trail" 20.00 uur
ROYAL
„Raiders of Ghost City" 20.00 uur.
REX
„Donavan's brain" 20.00 uur
SUFFISANT THEATER
„Woman on Piper 13" 20.00 uur
JPF-CLUB
Canasta-drive 20.15 uur
BARGEBAD
Roda — Huracan 19.15 uur en Sito — Swallows 20.30 uur.
FILMKIT
Demonstarie 8 mm geluidsprojector 20.30 uur.

APOTHEKEN
De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door *Botica Wilhelmina*, Hendrikplein 7, tel 2380 en *Botica Brion*, Brionplein 29 (O.) tel. 3222.

WIT GELE KRUIS
De Nachtdienst wordt waargenomen door Zuster Van Haaren, Niewindtstraat. 22 A. tel. 3773.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m)
17.30 Muziekale uitzending voor de jeugd in het Papiament.
17.50 Gramophoonplaten.
18.05 Cumpleanos Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan.
19.00 Boletin di noticia.
19.10 Wat de handel biedt.
20.30 The voice of the Windward Islands
21.00 Conjuntoavond met „Don Q"-steelband
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en sluiting.

KELKBOOM (5.50 m)
17.30 Opening
17.33 Muziek
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
21.30 Sluiting.

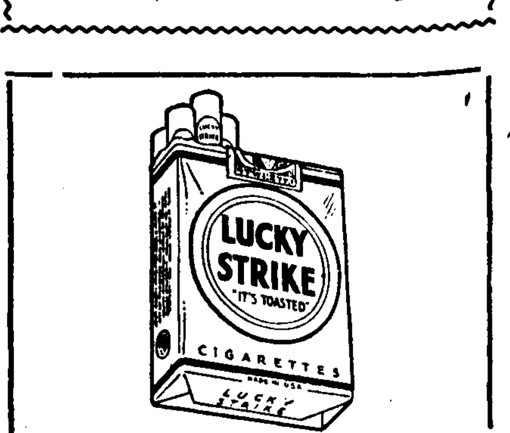
A.V.R.O.S. (19 m)
17.00 Voor kinderen met een plaatje.
17.15 Een vrolijk programma.
17.45 Tuborg bier
18.00 Aetherstem".
18.30 Voor de jarigen op de Antillen
18.45 Nieuws.
19.00 Advertenties
19.15 Klassiek muziek.
20.45 Nieuws
21.00 Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:
Telegram Afdeling:
Kantoor open van 05.30 — 01.30 tel. 2307
J. Kokshoorn 01.30 — 05.30 tel 2470
Personeel afdeling.
W. N. G. Broug, Hotel N. P. tel. 3027 — 2844
B. g. g. nadere inlichtingen bij M. B. Lansink tel 4304 of tel. 2400
Materialen Afdeling:
W. Batelaan, L. de Colignylaan No. 14 tel. 2275

C. S. M.
Rederij:
D. Gelderblom tel. 2486
Scheepsagentschap:
Van 08.00 — 23.00 kantoor tel 2458/2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 08.00
W. R. Engelsman tel. 2304
Dok Afdeling
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 7.30 G. Kreffer tel. 3128

ASIENTO-THEATER
„The cruel sea".
Geen kinderen beneden 16 jaar.

Na dank aan het HEILIG HART VAN JEZUS en O.L. VROUW v.d. MIRACULEUZE MEDALJE, wil ik mijn hartgrondige dank betuigen aan de Heer LINO PLANTIJN, en agent van Politie BRUGMAN die mij het leven gered hebben. Tevens mijn dank aan alle buren, vrienden, familieleden en bekenden voor hun blijken van belangstelling.

MERCEDES M. FALBRU

